DEN DANSKE *Stjerne*

NR. 11
NOVEMBER 1962
111. ÅRG.

DEN *danske* STJERNE

Organ for JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. 11
NOVEMBER 1962
111. ÅRG.

INDHOLD

Forsidebillede
Fynsk herregård (Foto: Levi B. Thorup)

Den danske Stjerne udkommer den 1. i hver måned og abonnementsprisen (incl. porto) er kr. 10,00 i Danmark og $ 2,50 i U.S.A. Betaling kan ske gennem postgiro 333.38 til
Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, Priorvej 12, København F. Telefon 01 - 34 24 55.

Levi B. Thorup, missionspræsident, ansvarh. redaktør
Mary W. Kaiser, redaktør

ORACO-reklame *97 03 35

Tryk: O. Christensen - Holte

Fra missionens præsidentskab

Kære søskende!

Da jeg i en af vore kirker i Jylland var sammen med nogle af vore grensledere, begyndte de at fortælle mig om nogle artikler, som for nylig har stået i danske aviser og ugeblade, angående seksuelt samkvem. Disse artikler, som var skrevet af prominente folk, syntes at sætte et godkendelsens stempel på seksuelt samkvem mellem unge mennesker før ægteskabet. De, som stadig så på denne kønsakt som synd, var gammeldags. Efter deres filosofi er seksuelt samkvem blot en tilfredsstillelse af normale ønsker og har ingen forbindelse med synd. En moder sagde, at hun sørgede for anledninger i sit eget hjem for sine børn og andre, så de kunne hengive sig til denne normale kønsforbindelse for at give dem erfaring.

Vi var yderst chokerede over disse skadelige lærdomme, og vi udtrykte alle vor taknemmelighed for Jesu Kristi evangelium, som lærer os vigtigheden af seksuel renhed. Imidlertid har hændelser, der for nylig er sket indenfor vore egne grupper: hvor gifte mandlige medlemmer besøger andre kvinder end deres egne hustruer; hvor separerede, men ikke fraskilte, og også fraskilte, men ikke gifte, lever sammen med andre i ulovligt samliv; hvor unge mennesker begynder at betvivle Kirkens lærdomme om misbilligelse af seksuel synd, og hvor der er stærke og afgørende beviser på, at nogle af vore unge mennesker deltager i denne store synd, givet mig den følelse, at vi må begynde en oplysende og opdragende kampagne mod dette onde, der møder os så ofte og med så lille skam. Vi har brug for kvalificerede talere, der kan tale ofte om dette emne. Vi bør have alle lærere for vore børn over 8 år til, på en konstruktiv og ren måde, at undervise om betydningen af seksuel renhed. Grens- og distriktspræsidentskaberne bør kalde deres unge medlemmer ind på deres kontor en eller to gange om året og give dem råd angående dette og andre vigtige principper i Jesu Kristi evangelium.

Som Deres leder i den danske mission vil jeg gerne være den første til at starte denne kampagne ved i denne artikel at fremsætte nogle vigtige sandheder angående seksuelt samkvem og andre umoralske handlinger, som til sidst leder til seksuelt samkvem.

Som medlemmer af Jesu Kristi Kirke *må* vi acceptere skriftens lærdomme, både de gamle og de nye, angående det overordentlig alvorlige i denne store synd.

I Jesu Kristi Kirke er seksuel synd den største synd, der kan begås næst efter mord. Mord er så frygteligt, fordi vi tager liv, som vi ikke kan erstatte, derfor kan vi ikke tilbagebetale eller sone for denne synd, og derfor bliver den utilgivelig.

Når vi indlader os på seksuelt samkvem uden for ægteskab, tager vi dyden fra en anden, og den kan vi aldrig erstatte. Efter Guds befaling må Kirkens medlemmer tilgive den angrende overtræder, men kun Gud kan tilgive denne handling og tage synden fra vor sjæl. De, som vedbliver med disse handlinger og ikke omvender sig, skal, ifølge åbenbaring fra Gud, udelukkes af Kirken. Vi bør, som medlemmer af Jesu Kristi Kirke, sætte et eksempel for resten af verden, som ville bringe ære og hæder og respekt til vor himmelske Fader.

De, som tager del i denne synd, vil, medmindre de omvender sig, miste al chance for at opnå det celestiale rige, eller endog det terrestriale, men vil befinde sig i det telestiale rige, og selv de, som omvender sig, må være afhængig af fuldstændigheden af deres omvendelse og Guds barmhjertighed, for nogensinde at opnå celestial herlighed. Kan vi ikke se, at en øjeblikkelig tilfredsstillelse af vore ønsker alvorligt kan påvirke hele vor evighed? Vi *må* holde os rene og lære vore børn at blive ved at være rene, selv på bekostning af deres liv.

Seksuelt samkvem sker sjældent hurtigt og uden, at der først er foregået andre umoralske handlinger. Disse andre umoralske handlinger indbefatter at fortælle vulgære og svinske historier, se på uanstændige billeder, læse slibrige historier og se uanstændige film. Alle disse ting har en tendens til at nedbryde vor tilbageholdenhed og vor modstand mod det onde.

Derefter kommer, når de unge mennesker går ud sammen, og de ikke tager det så nøje med at kysse i flæng. Dette kan føre til petting. Vi har ingen ret til at kæle for eller berøre de private og hellige dele af hinandens legeme før brylluppet. Vi har ingen ret til at udstille de private og hellige, livgivende dele af vort legeme offentligt ved upassende klædedragt. Gud har forbudt os at bruge vore livgivende konsorganer som legetøj. De bør beskyttes og holdes rene og kyske for at blive brugt til det formål, hvortil de blev os givet, nemlig at hjælpe vor himmelske Fader i Hans værk med at skaffe jordiske legemer for Hans åndelige børn, og dette må kun gøres gennem kønnenes hellige forening i det hellige ægteskab.

Vi må altid være omhyggelige i livet med at bruge alle ting til de formål, hvortil Gud har skabt dem, ellers begår vi synd. Alting har sin modsætning, og hvis man bruger tingene på forkert måde, bliver det ondt, hvad der er Guds modsætning. På denne måde er alt seksuelt godt, hvis det bruges som det blev befalet af Gud gennem ægteskabet, men er ondt under enhver form, når det praktiseres illegalt, hvad der vil sige uden for ægteskabet. Beklædning har et formål, at dække vor nøgenhed. Når dette formål bliver krænket, bliver klædedragten en kilde til ondt. Dans kan være smuk og nyttig, men hvis man danser

på en upassende og vulgær måde, bliver det en kilde til ondt. Film og fjernsyn kan være underholdende, opdragende og meget nyttige, men hvis de forherliger synden, umoralitet, usømmelighed, banden og mange andre dårlige ting, bliver de repræsentanter for det onde og bør undgås og skys, således som vi skyer djævelen og alle hans onde gerninger. Vor tale er en udtrykskilde, som kan undervise og opbygge, men hvis den besudles af banden, slang, vulgære og usømmelige ord, løgn, sladder og falsk vidnesbyrd, bliver den også en repræsentant for det onde. Som Frelseren sagde: »Det er ikke det, som går ind i munden, men det, som kommer ud af munden, der besmitter!« På denne måde bliver alt, hvad der bruges på upassende måde, en kilde til det onde i stedet for det gode.

Vor Profet i dag har givet og giver os stadig råd om, hvorledes vor opførsel bør være, og vi bør i vort private liv og i alle Kirkens aktiviteter følge hans råd efter bogstaven. Nogle få eksempler på hans råd er følgende:

Søg at hindre, at unge mennesker går for tidligt ud med hinanden. 15—16 år er rigelig tidligt for unge piger at gå ud med drenge, og 16—18 år er rigelig tidligt for drengene.

Søg at hindre, at de »går sammen« i en altfor tidlig alder. Unge mennesker bør ikke »gå sammen«, før de er gamle nok til at planlægge det rette ægteskab. Kirkens mening er, at de unge ved selskaber o. lign. omgås så mange som muligt, så de har chance for at finde en livsledsager med de samme tanker, idealer og mål.

At danse twist må ikke finde sted blandt Kirkens medlemmer.

Anstændighed i påklædning er en vigtig del af vor religiøse tro.

Kysseri må ikke finde sted i flæng. Man bør aldrig hengive sig til kysseri, før man bliver forlovet, og så bør man vise stor varsomhed.

Petting eller kæleri må ikke praktiseres før ægteskabet.

Unge mænd bør lære, at når de går ud med en ung pige, har de i deres varetægt hendes forældres største skat, og de bør beskytte hende mod alt ondt og al skade med deres eget liv, indtil de bringer hende tilbage til hendes hjem.

Unge kvinder bør lære at klæde sig, at danse og opføre sig på sømmelig måde, så de ikke frister de unge mænd, som de er sammen med.

Jeg har kun talt om den åndelige side, men vi bør heller ikke glemme det fysiske, nemlig de frygtelige konssygdomme, der kommer af disse overtrædelser og som er årsag til så megen elendighed i verden, ikke alene blandt dem, som overtræder, men blandt de uskyldige børn, der fødes som blinde og krøblinge på grund af deres forældres overtrædelser. Vi bør lære vore børn også om disse sandheder, så de kan beskytte deres eget helbred og give deres efterkommere chance for en sund og stærk tilværelse, både fysisk og mentalt.

Vi må opretholde høje idealer og lære at elske og nyde det gode og det skønne, og sky alt, hvad der er ondt og dårligt.

Må vi alle vise mod til at undervise i alle disse moralske sandheder og i at efterleve dem.

Deres hengivne
Levi B. Thorup, missionspræsident.

Vort ansvar overfor vore døde

af *Eldred G. Smith,* Kirkens Patriark.

Tale ved generalkonferencen i Salt Lake City 7. april 1962.

Jesus sagde til Nikodemus: »Sandelig, sandelig siger jeg dig, ingen kan komme ind i Guds rige, hvis han ikke bliver født på ny.

Nikodemus siger til ham: Hvorledes kan et menneske fødes, når det er gammelt? Det kan da ikke for anden gang komme ind i sin moders liv og fødes?

Jesus svarede: Sandelig, sandelig siger jeg dig, ingen kan komme ind i Guds rige, hvis han ikke bliver født af vand og ånd.« *(Johs. 3:3—5).*

Jesus bekræftede selv dette princip med sin egen dåb, som den er berettet i Mattæus:

»Derefter kommer Jesus fra Galilæa til Johannes ved Jordan for at døbes af ham.

Men Johannes ville hindre ham i det og sagde: Jeg trænger til at døbes af dig, og du kommer til mig!

Da svarede Jesus og sagde til ham: Lad det nu ske; thi således bør vi opfylde alt, hvad ret er! Så giver Johannes efter.« *(Matt. 3:13—15).*

Hvis dåben var så nødvendig for Jesus, som var et fuldkomment menneske, uden synd, selve Guds Søn, for at opfylde alt hvad ret er, hvor meget mere nødvendigt er det så ikke for alle andre at modtage dåben. Og hvis Herren derfor kræver dåben for at kunne se eller komme ind i Guds rige, så er Herren forpligtet til at skaffe en plan eller en udvej, hvorved hele menneskeheden kan modtage denne vigtige ordinance.

De husker, at efter Herrens korsfæstelse og før Hans opstandelse prædikede Han for de ånder, der var i forvaring, således som det berettes i Peters Første Brev. Dette åbner vejen for dem, som ikke i dette liv har lejlighed til at høre evangeliet og modtage dåben, til at modtage disse lærdomme efter døden. Dette skaffer dog ikke selve ordinancen, dåben.

Hvis planen skulle standse her uden adgang til den virkelige dåb, ville alt Jesu arbejde i åndeverdenen være forgæves. Dette må udføres på jorden.

Det næste skridt i en retfærdig plan ville kræve optegnelser på jorden, for at identifieere dem, som levede og døde uden evangeliet. Herren har inspireret folk gennem tiderne til at opbevare optegnelser. Mange store folkeledere har gjort sig store anstrengelser for at opbevare vigtige beretninger. Det er en naturlig sag for mennesket at lave og opbevare optegnelser. Et af israeliternes iboende træk er, at de er et beretningsbevarende folk. Medlemmer, og ikkemedlemmer ligeledes, er forpligtet til at samle familie-optegnelser.

Den 3. april 1836 viste profeten Elias sig i Kirtland Templet for Joseph Smith og Oliver Cowdery og gav dem nøglerne til præstedømmets beseglende magt. Det vil sige magten og myndigheden til at udføre evangeliets beseglings-ordinancer, herunder dåben, for både de levende og de døde.

Idet han henviste til Elias' mission, sagde Profeten Joseph Smith: »Profeten Elias' ånd, magt og kaldelse går ud på, at I har magt og myndighed til at have nøglen til fylden af det melkisedekske præstedømmes og Guds jordiske riges åbenbaringer, forordninger, orakler, magter og begavelser og til at modtage, opnå og udføre alle de forordninger, der hører til Guds rige ...«
(Profeten Joseph Smiths Lærdomme, side 406).

Profeten Joseph Smith sagde også, og jeg citerer:

»Det største ansvar, som Gud har pålagt os her i verden, er at søge efter vore døde. Apostlen (Paulus) siger: »De kan ikke nå til fuldendelsen, uden at vi var med.« *(Heb. 11:40).* Thi det er nødvendigt, at beseglingsmagten er i vore hænder til at besegle vore børn og vore døde til tidernes fyldes uddeling — en uddeling, hvor de forjættelser skal indfries, som Jesus Kristus gav før verdens grundlæggelse til menneskets frelse.

... Jeg vil møde Paulus på halvvejen. Jeg siger til dig, Paulus, du kan ikke nå fuldendelsen eller blive fuldkommen uden os. Det er nødvendigt, at de, der går forud for os, og at de, der kommer efter os, har frelse fælles med os; og således har Gud gjort det obligatorisk for mennesket. Derfor sagde Gud: »Se, jeg sender eder profeten Elias, før Herrens store og frygtelige dag kommer. Han skal vende fædrenes hjerte til sønnerne og sønnernes til fædrene, at jeg ikke skal komme og slå landet med band.« *(Mal. 4:5—6; Profeten Joseph Smiths Lærdomme, side 430).*

Herren standser ikke her. Undervisningen i åndeverdenen har fortsat siden Kristi korsfæstelse. Dette betyder, at mange antager lærdommene hele tiden. Deres efterkommere findes i alle jordens nationer. Til at hjælpe dem, som har antaget evangeliet i åndeverdenen, har Herren holdt tapre ånder tilbage, så de kunne komme frem i denne generation. Akkurat som Profeten Joseph Smiths familie blev flyttet fra sted til sted, indtil de bosatte sig i det område, hvor pladerne havde ligget begravet i mange århundreder, har Herren reserveret særlige, tapre ånder, som i forudtilværelsen var så stærke, at Herren vidste, at de ville antage evangeliet, når de hørte det.

Vi hører glødende rapporter om missionærarbejdets fremgang. Disse missionærer er nogle af disse særlige

ånder, der er kommet frem i særlige familier, borte fra de centrale Zions stave, med en særlig mission til at være en frelsende magt for deres forfædre.

Det er almindeligt, at medlemmerne i disse nyligt organiserede stave i missionerne er de eneste i deres familie, der har sluttet sig til kirken. En mand og hans hustru er måske de eneste medlemmer af Kirken på hver side af deres familier. De alene er ansvarlige for deres familieefterforskningsarbejde.

Mange gange onsker folk at komme til Utah for at udføre tempelarbejde. Det er en ædel tanke, men jeg advarer alle dem, der overvejer at rejse, undlad ikke forst at samle alle de optegnelser om Deres familie, der er tilgængelige i den egn, hvor De nu bor. Så mange medlemmer er kommet fra England eller Tyskland eller Holland eller andre lande for at gå til templet, blot for at finde, at de må vende tilbage eller sende bud hjem for at få deres familie-optegnelser, som de forst og fremmest skulle have bragt med sig.

Jeg horer mange sige, at al deres genealogi er udfort. Hvis det var således, så ville alle vi andre også have alt vort udfort. Gå ti generationer tilbage på Deres anetavle, og De vil have 1024 linier at folge. Hver generation fordobler antallet af linier. Hvis alle Kirkens medlemmer skulle fuldfore alle deres familielinier tilbage i ti generationer, ville det føre dem til omkring begyndelsen af det syttende århundrede. Dette skulle være muligt for de fleste af Kirkens medlemmer. Jeg tror, der er få, om overhovedet nogen, familier, der har så meget udført.

Alt for ofte tænker vi, at når vi bliver ældre og har mere tid, vil vi hengive os til dette efterforskningsarbejde. Alt for ofte kommer denne tid aldrig. Opsættelse er djævelens redskab.

Der fortælles en historie om, at den gang kristendommen var ved at blive spredt ud over jorden, samlede Satan sine hærskarer sammen og efterlyste forslag til at bekæmpe denne fare for deres herredømme på jorden. Den første frivillige sagde: »Send mig. Jeg vil fortælle dem, at det ikke er sandt.« Satan sagde: »Nej, det er ikke godt nok.« Den anden frivillige sagde: »Send mig. Jeg vil fortælle dem, at en del af det er sandt, men det meste er falsk.« »Nej«, sagde Satan, »det er ikke godt nok.« Den tredie frivillige sagde: »Send mig. Jeg vil fortælle dem, at det er altsammen sandt, men det har ingen hast.« »Gå«, sagde Satan, »det vil få fat i dem til enhver tid.«

Genealogi er ikke alene for de gamle, men lige så vel for de unge. Unge sind er ivrige, årvågne og opfindsomme, altsammen noget der er nodvendigt for efterforskningsarbejde. Mennesket burde være travlt optaget af sit familie-eftersogelsesarbejde.

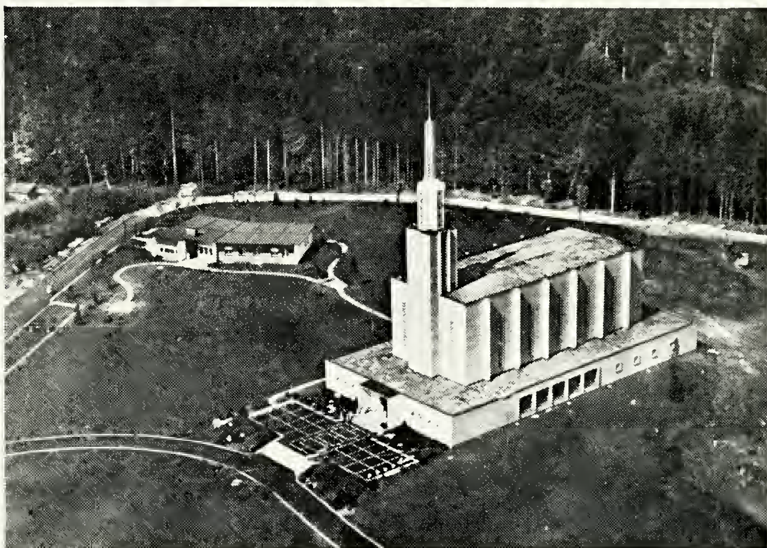
For at kunne blive ophøjet i Guds rige, må man holde alle evangeliets love og alle Guds bud. Det er stort at overholde Visdomsordet, at betale tiende og fasteoffer og overvære nadvermøderne og udfore alle de andre aktiviteter i Kirken. Men hvis De undlader Deres familieefterforskning og tempelarbejde, svigter De — og det er med fare for Deres egen frelse.

Dette arbejde er præstedommets pligt, hvad der betyder, at præstedommet skal sørge for, at det bliver gjort. Derefter udforer kvinderne det meste af arbejdet. Dette er endnu en livsvigtig og betydningsfuld måde at

ære Deres præstedømme på. Profeten Joseph Smith sagde: »Det største ansvar, som Gud har pålagt os her i verden, er at søge efter vore døde.« *(Profeten Joseph Smiths Lærdomme, side 430).*

Jeg bevidner for Dem, at dette virkelig er Herrens værk, det er et meget livsvigtigt arbejde, som det er nødvendigt at udføre, og jeg bevidner, at dette er sandt, at evangeliet er sandt, og at Herren vil hjælpe os, hvis vi vil være flittige til at udføre, hvad Han ønsker vi skal gøre.

Jeg beder om Herrens velsignelse på alle, som flittigt søger efter deres døde og som er flittige i alle de pligter, som gives dem i Kirken, og det gør jeg i Jesu Kristi navn. Amen.

Tempelrejsen 1963

Tempelrejsen i 1963 for de danske søskende vil finde sted i ugen
8.—13. juli 1963,
og vi opfordrer indtrængende søskende til allerede nu at berede sig til at deltage i denne rejse.

Søskende, som ønsker at udføre arbejde for deres egne afdøde slægtninge, må indsende de nødvendige skemaer *snarest muligt,* da det tager lang tid at kontrollere dem og gøre dem rede i Amerika til arbejdet i templet i Schweiz. (Se artiklen VORT ANSVAR OVERFOR VORE DØDE, side 374 i dette nummer af STJERNEN).

Missionspræsidentskabet.

Det stod i „STJERNEN"
for 100 aar siden

15. November 1862

Følgerne af at forkaste Sandheden

(Fra »Millennial Star«)

Mange forunderlige Begivenheder have til forskjellige Tider fundet Sted paa Jorden, hvilke, før de indtraf, have givet Anledning til megen Uenighed og Meningsforskjel blandt Menneskene, angaaende den sandsynlige Tid for deres Stedfinden og deres Følger. Mennesket, som altid higer efter noget Bedre, og som er blevet træt af sine Forfædres Institutioner, har altid set hen til en Tid, da saadanne Principer og Systemer vilde blive indførte, som vare afpassede efter hans stadig voxende Fornødenheder.

Ved Betragtningen af saadanne Begivenheder have Menneskene lagt stor Forstand og ofte endog Forudvidenhed for Dagen, og naar Begivenheder have fundet Sted, som i deres Natur vare egnede til at udøve en betydelig Indflydelse paa Samfundet, have Mange været forberedte derpaa og færdige til at tage virksom Deel i Indførelsen af nye, for Mange forhen ukjendte Principer. Herpaa har Verdenshistorien mange Exempler, og vi kunde anføre Navnene paa mange Mænd, som have skildret med sanddrue Farver Begivenheder, der først indtraf i tilkommende Generationer.

Men ingen Gjenstand har vistnok fængslet Menneskenes Opmærksomhed i større Grad end den sidste Oprettelse af Guds Rige paa Jorden, og ingen har givet Anledning til en større Mængde Meninger end netop denne. At dømme efter Oldtidens hellige Skrifter, see vi, at mange af vore Forfædre forstode denne Ting eens. Den Maade, hvorpaa de have skildret Guds Rige, fremstillet det i al den Skjønhed, Herlighed og Fuldkommenhed, som Dødelige ere istand til at tænke sig, og endskjønt Mange blandt de Nulevende have misforstaaet dets Betydning, saa det har tabt al Kraft og Værd for dem, vil det dog vedblive at existere og være til Gavn og Velsignelse for vore Forfædre saavel som for de Nulevende, der betragte det i dets rette Lys.

Der har vist ingensinde været flere vildfarende Begreber om Guds Rige

blandt Menneskenes Born, end netop nu i vor Tid, og ingensinde have de, som troede paa Rigets guddommelige Oprindelse i gamle Dage, været Gjenstand for større Haan og Foragt end dem, som forkynde dets Oprettelse i disse sidste Dage. Dette er igrunden besynderligt, da de fleste Institutioner i Guds Rige ere eens med andre Rigers, forsaavidt at de ikke ere beregnede paa at bevirke nogen væsentlig Omvæltning blandt Menneskene; tværtimod, Guds Rige er ifølge Propheternes Beskrivelse et mere bogstaveligt Rige, end det, den christne Verden har tænkt sig, og dog findes i dette af Propheterne omtalte Rige alt det, hvortil de Christne i enhver Tidsalder have sat deres Tro og Haab, og derfor er det saameget forunderligere, at de saa halstarrigt modsætte sig Oprettelsen af samme, især da ingen af dets Principer i mindste Maade stride imod de af Frelseren og hans Apostler forkyndte. Vi kunde ikke vente Andet end Haan og Foragt, hvis vore Principer afveg i mindste Maade fra dem, der ere optegnede i Bibelen. Men naar vi betænke, at alle de Forfølgelser, vi have gjennemgaaet, ere fremkaldte ved Ondskab og Lovloshed, forstaae vi Meningen af Jesu Ord, da han sagde: »Salige ere de, som forfølges for Retfærdigheds Skyld, thi Himmeriges Rige er deres« og: »Glæder og fryder Eder, thi stor skal Eders Lon i Himmelen være, thi saaledes forfulgte de Propheterne, som vare før Eder.« Jesus vidste godt, at hans Disciple vilde faa den samme Modtagelse af Verden, som blev ham selv tildeel, fordi de efterlevede de Lærdomme, han havde forkyndt dem, og derfor gav han dem denne Opmuntring, for at opretholde deres Mod, naar Forfølgelsen rasede omkring dem.

Man bebreider de Sidste-Dages Hellige, at de troe paa et Rige, hvori en Konge skal regjere, samt hvori der findes Love og Forordninger, som i ethvert andet velorganiseret Rige, tilligemed Embedsmænd til at forvalte dem, medens Skriften paa samme Tid er fuld af Vidnesbyrd, der støtte dem i deres Tro og fremhæve de mangfoldige Goder ved et saadant Riges Oprettelse blandt Menneskene. Bad ikke Jesus til sin Fader, at hans Rige skulle komme, og hans Villie skee paa Jorden blandt Menneskenes Børn, som den skeer blandt hans Børn i Himmelen? Og hvor kan vi finde et Folk, der virker for det, som Frelseren bad om? som venter at see ham komme til Jorden og regjere over et udvalgt Folk, uden det er de Sidste-Dages Hellige? Vi vide ikke, hvor vi skulle søge et saadant Folk, hvis det ikke er dem. Og hvor have Jordens Konger og Regenter forst erholdt Kundskab om Regjeringssager uden fra Gud selv, som aabenbarede dem ved sine Tjenere Propheterne?

Israels Konger, som vare de første der anerkjendtes af den Almægtige som saadanne paa den østlige Halvkugle, erholdt deres kongelige Myndighed af Præstedommet, hvilken i Virkeligheden kun var et Tillæg til samme. Hvis der derfor findes nogen sand Kundskab blandt Jordens Konger i vore Dage, har den sit Udspring fra Gud, hvad enten man erkjender det eller ikke. Men Folket anerkjender ingen Inspiration, og Æren for Udstedelsen af denne eller hin Lov eller Constitution tilskrives derfor i Almindelighed denne eller hin store Statsmand, og hans Navn bliver udodeliggjort derved; men Gud, Overdommeren, Ophavet til alt Godt, ignoreres og omtales aldrig.

Men uagtet vore Forfædre havde rigtige Begreber om Guds Rige og flittig underviste deres Børn om samme og opmuntrede dem til at see hen til den Tid, da det skulle oprettes i sin Fylde, tabte dog Børnene det snart af Syne og mødsatte sig af al Kraft dets Oprettelse i Jesu Dage. Det selv samme Folk, som havde lært at see hen til ham, og over hvem han skulde regjere, vare de Første, som reiste sig mod ham og hans Tilhængere, og saa stort var deres Had, at de ihjelsloge ham og forfulgte alle hans Tilhængere paa det Grusomste.

En lignende Behandling er bleven de Hellige i disse sidste Dage tildeel, og ikke saa snart havde Profeten Joseph forkyndt Rigets Oprettelse i disse Dage, før den samme Forfølgelse rasede rundt om ham og hans Tilhængere, indtil han, ligesom Jesus og alle Propheterne fordum, faldt som Martyr for de hellige Grundsætninger, han havde indført i Verden. Men der var nogle Mennesker paa Jorden, som med Længsel imødesaa Tiden for Prophetiernes Opfyldelse, vedrørende det Rige, der skulde »staae evindeligen«, som vare rede til at annamme de glade Tidender, som tildeels kunde see, at Tegnene, der skulde bebude Frelserens anden Komme, begyndte at vise sig, og at Herren var i Begreb med at udføre sit store og forunderlige Værk. Disse Individer annammede Josephs Budskab med uskrømtet Glæde, og Tusinder med dem fryde sig paa denne Dag ved, at Guds Rige endnu engang er bleven oprettet paa Jorden og til Trods for al Modstand er voxet i Kraft og Vælde, indtil dets Borgere have lært at indsee Gavnligheden af dets Institutioner, saavidt de hidindtil ere blevne aabenbarede og practisk udøvede i det daglige Liv.

Men hvad har Verden vundet ved at forfølge de Hellige? Resultatet er nu, som det altid har været, at naar en Martyr falder, opstaaer der hundreder andre i hans Sted, hvilke udbrede og befæste de Principer, han lærte, og fremme med forøget Kraft det Værk, som Sandhedens Fjender søgte at kuldkaste. I dette Tilfælde have Mænd, som ellers pleie at lægge Omtanke og Forstand for Dagen, ikke benyttet Fortidens Erfaring ved Bedømmelsen af et System, som, hvis de havde annammet det, storligen vilde have bidraget til deres Lykke og Ophøielse. De behøvede kun at tænke paa Jødernes Skjebne, for at see, at Forkastelsen af den Almægtiges Budskab var Aarsagen til alle de frygtelige Veer, som hjemsøgte dem, og den Tanke ligger meget nær, at lignende Straffedomme ville ramme dem, hvis de gjøre sig skyldige i en lignende Forseelse. Dette var ikke blot Tilfælde med den jødiske Nation, men med alle Andre, som forkastede Frelsens Budskab.

Og hvad see vi i denne Slægt? At den Nation, til hvem Evangeliet først lød i disse Dage, blandt hvem Herrens Tjenere utrætteligen oploftede deres advarende Røst om de forestaaende Plager, og hvis Vaabenskjold endnu er besudlet med de ædleste Mænds Blod, hvem den Almægtige kunde finde til at tjene Menneskenes Børn — den Nation begynder paa denne Dag at føle en fortørnet Guddoms tugtende Haand, idet han har udøst alle en Borgerkrigs Rædsler over dem — den mest forbitrede Krig, som Nogen endnu har oplevet, som fortærer Indbyggerne, ødelægger Land og Gods og medfører den høieste Grad af Jammer og Elendighed. Men hvor sørgeligt det end er, er det dog ikke mere end en retfærdig

Gjengjeldelse for deres umenneskelige Handlinger og deres Forkastelse af Evangeliet, og over Saadanne, har Herren sagt, vil han udøse sin grumme Hevn.

Ville de Nationer, til hvem Budskabet nu er sendt, og som nu have Leilighed til at annamme det, handle visere, og lære Lydighed uden først at tugtes af den samme svøbe? eller skal den ødelæggende engel ogsaa hjemsøge dem med de Plager og Straffedomme, som Jesus sagde skulde ramme alle de Nationer, der stride mod hans Sag og udgyde hans Tjeneres Blod? Kun Fremtiden kan fyldestgjørende besvare dette.

Månedens SPØRGSMÅL

Af Joseph Fielding Smith, præsident for De Tolv Apostles Råd

Hvorledes kan 1 Nephi 3:7 forliges med Lære og Pagter 84:4?

Spørgsmål:

Hvorledes kan vi forlige 1 Nephi 3:7, hvor Nephi siger, at Herren »ikke giver menneskene nogen befaling, uden at han åbner en udvej for dem, så at de kan udføre det, som han befaler dem,« med Lære og Pagter, hvor de hellige fik befaling om at bygge et tempel i Independence »i denne slægt«, hvilket tempel ikke blev bygget i overensstemmelse med den befaling, som blev givet?

Svar:

Der er slet ingen modstrid mellem disse to skriftsteder, selv om der tilsyneladende ser ud til at være en modsigelse. Sædvanligvis regnes en slægt (generation) for at være »den sædvanlige tidsperiode, i hvilket det ene led følger det andet, eller fra fader til søn i rækkefølge.« Imidlertid sagde Frelseren til jøderne: »En ond og utro slægt kræver tegn, men der skal intet andet tegn gives den . .« *(Matt. 12:39)*. Han satte øjensynligt ikke nogen bestemt tidsgrænse, men hentydede til en tilstand, som kunne herske uendeligt, så længe ondskab varede, selv om den skulle udstrække sig til flere generationer fra fader til søn. Det kan være rimeligt at antage, at ved at give denne åbenbaring til Profeten havde Herren den generation af folk i tanker, som ville leve i løbet af de hundrede år fra den tid denne åbenbaring blev forkyndt, og at de ville nyde templets velsignelser, og en strålende sky ville hvile på det. Det er også rimeligt at tro, at ingen, som levede i 1832, stadig lever i do-

deligheden her på jorden. Til trods for dette er der intet i den befaling, der blev givet til Nephi, heller ikke i hans forvisning om, at Herren ville velsigne ham til at få de plader, der var så vigtige for Nephis efterkommeres åndelige og timelige velfærd, som på nogen måde er i modstrid med den befaling eller den forjættelse, som Herren gav i åbenbaringen til Profeten Joseph Smith. Vi læser i en anden åbenbaring, givet til Kirken i januar 1841, hvor Herren løser Kirkens medlemmer fra pligten til at bygge templet med følgende ord:

»Sandelig, sandelig siger jeg jer, at når jeg giver nogle af menneskesønnerne en befaling om at gøre en gerning i mit navn, og disse menneskesønner går ind for den af al kraft og med alt, hvad de har og ikke lader deres iver kølne, og om fjenden kommer over dem og hindrer dem i at udføre den gerning, se, da skal jeg ikke mere fordre den gerning af disse menneskers hænder; men jeg antager deres offer.

Og den synd og overtrædelse af mine hellige love og befalinger vil jeg gengælde på deres hoveder, som forhindrede mit værk, indtil tredie og fjerde led, så længe de ikke omvender sig, men hader mig, siger Gud Herren.

Af denne grund har jeg antaget deres offer, hvem jeg befalede at bygge en by og et hus til mit navn i Jackson County, Missouri, og som blev forhindret deri af deres fjender, siger Herren, jeres Gud.

Og jeg vil bringe dom, vrede, harme, jammer, angst og tænders gnidsel over deres hoveder indtil tredie og fjerde led, så længe de ikke omvender sig, men hader mig, siger Herren, jeres Gud.

Og dette sætter jeg som eksempel til trøst for jer, når I tænker på alle dem, som har fået befaling til at udføre noget og er blevet forhindret af fjendehad og ved undertrykkelse, siger Herren, jeres Gud.

Thi jeg er Herren, jeres Gud; og jeg vil frelse alle dem af jeres brødre, som har været rene af hjertet og er blevet slået ihjel i Missouris land, siger Herren.« *(L. & P. 124:49—54).*

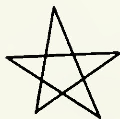
Dette skulle være et tilstrækkeligt svar på spørgsmålet. Herren anerkendte Kirkens medlemmers arbejde og løste dem fra det. Det er interessant at vide, at under den amerikanske borgerkrig gennemgik den del af Missouri store lidelser, og Herrens vrede var udgydt over den, og nogle af de folk, som hindrede Herrens værk, fik del i denne vrede som opfyldelse af denne forudsigelse.

Det bør også erindres, at Herren åbnede en udvej for Nephi, thi erhvervelsen af pladerne var en absolut nødvendighed, således som Lehi havde påpeget. Det var en sag om åndeligt liv eller død at få fat i de hellige optegnelser, som Nephi blev sendt tilbage til Jerusalem for at skaffe. Derfor overvandt Herren al modstand og gjorde det muligt for Nephi at udføre det arbejde, der var blevet ham pålagt. Nogen kritik kan måske opstå og spørge, hvorfor kunne Herren så ikke overvinde al modstand i Profeten Joseph Smiths dage og gøre det muligt at bygge Herrens Hus i henhold til det, der var skrevet? Det er tilstrækkeligt svar på et sådant spørgsmål at sige, at den rette tid for bygningen af dette tempel endnu ikke var kommet, derfor udsatte Herren dagen. Bygningen af templet var i betragtning af omstændighederne ikke et absolut krav i året 1832. Herren ville i sandhed have overvundet al modstand, hvis det havde været

nødvendigt at bygge en så pragtfuld bygning på den tid. Tværtimod fritog han de hellige og udsatte dagen. Når man ser på Herrens ord om Kirkens medlemmers offer, er det forkert at tro, at medlemmerne ikke var flittige i deres pligter den gang, og at Herren var blevet overvundet af onde mennesker, og at hans befalinger var mislykkedes.

Et lignende tilfælde af tilsyneladende svigten viste sig ved Mormons Bogs fremkomst, da Martin Harris, efter at være blevet ved at plage om det, fik tilladelse til at vise Mrs. Harris og nogle af hendes venner manuskriptet til Mormons Bog. Manuskriptet blev stjålet, og uden tvivl forandrede de, som stjal det, noget i det, således som Herren antydede, at de ville. Profeten og Martin Harris følte, at der var begået en uoprettelig fejltagelse, og i begyndelsen undrede de sig over, at Herren ville tillade, at en så alvorlig ting skete. Sandheden er, at Herren vidste, hvad der ville ske, lige fra begyndelsen, og havde sørget for, at en så alvorlig bommert blev gjort. Tabet af dette manuskript føltes som en stor lektie for Profeten, og måske trængte han i høj grad til denne lektie. Resultatet heraf var imidlertid, at Herren havde en bedre beretning om de samme historiske begivenheder, langt rigere i enkeltheder. Det tilsyneladende onde viste sig derfor at være en velsignelse for alle, som læser Mormons Bog. I sandhed, Herren kender slutningen lige fra begyndelsen, og lige meget hvad menneskenes handlinger kan være, vil Herrens hensigter sejre.

Joseph Fielding Smith.

NY APOSTEL

Ved generalkonferencen i Salt Lake City, Utah, den 6. oktober blev assistent til de Tolv Apostles Råd, ældste *Nathan Eldon Tanner,* opretholdt som medlem af De Tolv Apostles Råd, og udfylder derved den ledige plads efter apostel George Q. Morris, der døde i maj måned.

Ældste Tanner har siden april 1961 virket som præsident for den vesteuropæiske mission med hovedsæde i London. Han blev kaldet som assistent til De Tolv Apostles Råd i oktober 1960. Han var på det tidspunkt præsident for Calgary Stake og var i det civile liv en fremragende forretningsmand indenfor oliebranchen.

Ældste Tanner er født i Salt Lake City, Utah, den 9. maj 1898 som søn af Nathan W. Tanner og Sarah Edna Brown Tanner. Allerede da han var 3 år, flyttede hans forældre til Canada, hvor han siden har boet. Han gik i skole i Alberta, Canada, hvorfra han tog eksamen i 1919. Senere samme år giftede han sig med Sara Isabelle Merrill, og senere blev de viet for tid og evighed i Alberta Templet.

Ældste Tanners lange og virksomme tjeneste inden for Kirken begyndte som præsident for Edmonton Gren, derefter som rådgiver i Cardston Første Ward, hvor han senere blev biskop. Han var rådgiver i Lethbridge Stavspræsidentskab, da han i november 1953 blev kaldet som den første stavspræsident for Calgary Stake.

I det civile liv begyndte ældste Tanner som skolelærer, var rektor ved forskellige skoler i Cardston fra 1928, indtil han i 1935 blev valgt til den lovgivende forsamling i Alberta. Han har også været medlem af Cardston Byråd og været landbrugs- og mineminister i provinskabinettet. I 1952 trak han sig tilbage fra det politiske liv og gik ind i forretningslivet som præsident for et olieselskab og direktør for Dominion Bank i Calgary. Han trak sig tilbage fra olieselskabet, da han blev præsident for det Trans-canadiske Pipe Line Company, fra hvilken stilling han også trak sig tilbage i 1958. Han var en af dem, der organiserede det store Pipe-Line Company, der sørger for olie og benzin fra de rige Alberta-områder til de østlige markeder i Montreal og Toronto.

Da han blev kaldet som assistent til De Tolvs Råd i 1960, var han præsident for den canadiske benzinsammenslutning og medlem af bestyrelsen for Alberta Universitetet. Han blev æresdoktor ved Brigham Young-Universitetet i 1956.

(Fra *Deseret News*).

Andre nye autoriteter

Til at udfylde den plads, der blev ledig som assistent til De Tolv Apostles Råd, da ældste Nathan Eldon Tanner blev kaldet som apostel, er kaldet ældste *Bernard P. Brockbank*, præsident for den skotske mission.

Præsident for missionen i centralstaterne i Amerika, *G. Carlos Smith*, er blevet kaldet som general-præsident for Unge Mænds Forening. Han efterfølger Joseph T. Bentley.

Som præsident for Tabernakelkoret er kaldet *Isaac M. Stewart*, der efterfølger den nylig afdøde Lester F. Hewlett.

(Fra *Deseret News*).

Søster Florence B. Thorups tale ved Kvindelig Hjælpeforenings Stævne

i København den 30. september

Kære søstre!

Hvilken vidunderlig anledning og oplevelse det er at være sammen med Dem i dag. At se ned på denne store forsamling og se ind i alle vore kære søstres ansigter får mit hjerte og min sjæl til at synge af glæde. Jeg ved, at det har været en vidunderlig tid for os alle, som har haft lejlighed til at komme til dette første stævne. Jeg håber, De alle vil rejse tilbage til Deres grene med fornyet interesse for dette store Kvindelig Hjælpeforenings arbejde, med en ny beslutning om at gøre Kvindelig Hjælpeforening bedre. Med fornyet kærlighed til hinanden, med en følelse af, at vi har udført noget, når vi tænker på den vidunderlige koncert, som vi glædede os over i går aftes. Må vi have fået en fornyet interesse for alle vore Kvindelig Hjælpeforenings aktiviteter. Jeg håber, at hver lærerinde, når hun rejser tilbage for at undervise sin lille klasse i sin gren, vil være besluttet på at gøre et bedre arbejde, når hun skal forberede sig på sine lektier, så de kan blive interessante for dem, der er til stede. Jeg håber, I har fået ideer til jeres arbejdsmøder. Jeg håber, at hvert eneste medlem føler det som et privilegium at tilhøre en så vidunderlig organisation. Jeg håber, at I har et oprigtigt ønske om at dele mange af disse glade timer med jeres uaktive søstre og stræbe efter at bringe dem tilbage til aktivitet og til evangeliets varme og kærlighed.

I de få minutter jeg skal tale til Dem i dag, vil jeg gerne minde Dem om en af de lærdomme i vort evangelium, som jeg tror henvender sig særligt til vor Kvindelig Hjælpeforening. Det er mere end blot en lære, det er en af de ting, som vi som en Kirke tror på og bestandig stræber efter. Jeg hentyder til den trettende trosartikel, der lyder:

Vi tror, at vi må være ærlige, sandfærdige, kyske, velgørende og dydige og gøre godt mod alle. I virkeligheden kan vi sige, at vi følger Paulus' formaning: Vi tror alt, vi håber alt, vi har udholdt meget og håber at kunne udholde alt. Vi tragter efter alt, hvad der er dydigt, elskeligt, hvad der har godt lov eller er prisværdigt.

Hvad betyder det at være ærlig? Vi ved alle, at det at være ærlig betyder ikke at stjæle eller at lyve, men der er andre måder at være ærlig på, som vi somme tider ikke lægger så stor betydning i. Vi bør som Kirkens kvinder være meget omhyggelige med altid at være ærlige, når vi siger noget om andre. Det er uærligt at bære falsk vidnesbyrd mod nogen. At stjæle andres gode navn og rygte. Mangen en person er blevet uaktiv i Kirken, fordi en eller anden har sagt noget, der ikke var sandt, om en anden. Vi bør være ærlige, når vi støtter vore ledere. Ærlige i vor tiendebetaling og vort fasteoffer til Kirken. Ærlige i vore undskyldninger, ærlige i vor hengivenhed for evangeliet og dets principper.

At være sandfærdige betyder at være loyal mod Kirken og dens lærdomme, loyal mod dens ledere. Være sand mod sig selv, overvære nadvermøderne og de andre møder i Kirken, så De og Deres familie kan modtage de velsignelser, som dette medfører.

Vi sidste dages hellige kvinder tror på, at vi skal være kyske ,og at vi skal lære vore sønner og døtre at være kyske. Hver dag bliver moralen i verden mere løs, og renhed og kyskhed hos ungdommen i verden i dag bliver mindre og mindre. Det er mødrenes pligt i dag ikke alene at være kyske, men at lære deres børn at være kyske og rene.

At være velgørende betyder at have kærlighed i hjertet. Det betyder at have omhed over for andre. At prøve at forstå dem og hjælpe dem.

At være dydige betyder, at vi skal have rene tanker og rene handlinger.

Vi som medlemmer af Jesu Kristi Kirke tror på, at vi skal gøre godt mod alle. Når vi gør godt mod andre, opmuntrer vi dem til at gøre godt. Vi opmuntrer dem til at udføre de gode ting i livet, som de stræber efter. Vi støtter dem. Vi viser vor glæde over de ting, de gør for os. Vi som Kvindelig Hjælpeforenings medlemmer skulle vise vor glæde og påskønnelse overfor vore præsidentinder og klasseledere, og til gengæld skulle præsidentinderne vise deres påskønnelse over den hjælp og støtte, som søstrene i grenen giver hende. Vi skulle vise vor påskønnelse over de kredslærerinder, som kommer og besøger os hver måned. Vi skulle tilbyde det samme og gå og besøge andre søstre.

Vi tror alt, betyder, at vi som en Kirke tror på al sandhed. Vi anerkender videnskabelige sandheder, medicinske sandheder og religiøse sandheder. Vi er ikke bange for andre kirker, eller andre kirkers lære. Hvor helt anderledes er det med de andre kirker, som er så bange for os, at de prædiker og trykker usande historier for at skabe frygt i deres medlemmers hjerte.

Vi håber alt . . .

Vi er et optimistisk folk. Vi ser altid fremad mod fremtiden. Vi arbejder med nidkærhed og med tro mod indførelsen af Zions stave her i Danmark. Alle de hundrede års fordomme, som har kæmpet og stadig kæmper imod os, kan ikke standse os. Vore børn ser fremad mod at kunne gå på mission, vi har planer om at bygge mange vidunderlige kirkebygninger. Flere folk rejser til Templet, og hvis vi vedbliver at være trofaste og sande mod evangeliet, vil himlens vinduer åbne sig og Gud vil øse sine velsignelser ud over vort folk her.

Hvor sand er ikke den del af den trettende trosartikel, der siger, at vi har udholdt meget og håber at være i stand til at kunne udholde alt. Fordi Kirkens folk over hele verden har været i stand til at udholde meget, er vi blevet et stærkt folk. Stærkt i karakter og fysisk stærkt. Jeg tænker, at Herren prøver vort mod og vor karakter mange gange for at bevare sit folk stærkt. Mit hjerte føler taknemmelighed og kærlighed til nogle af de søstre her i dag, som har måttet tåle tabet af familie og venner og har tålt spot fra offentligheden, fordi de har fået et vidnesbyrd om Kristi evangelium. Men jeg ønsker at bære vidnesbyrd til Dem i dag, at hvis De vil blive ved at være trofaste og aldrig skamme Dem over Kristi evangelium, vil Gud velsigne Dem ud over alle grænser, og De vil blive regnet blandt Guds udvalgte folk, og Deres belønning vil blive stor.

Til slut vil jeg gerne minde Dem om, hvilket privilegium det er at tilhøre en Kirke og en organisation som den, vi repræsenterer her i dag, som søger efter alt, hvad der er dydigt, elskeligt, hvad der har godt lov eller er prisværdigt. Må De altid have ønsket om at søge god musik, god litteratur og alle andre kulturelle værdier i verden. Bliv ved at udføre det smukke håndarbejde, som vi har set på udstillingen her ved dette stævne. Vær stolte over Deres hjem og over at sørge for god mad til Deres familie. Elsk og stræb efter de smukke ting i Kirken Gode lektier, gode programmer, gode diskussioner om evangeliet. Før evangeliets sandheder og lærdomme ud i praksis i Deres hjem, så kærlighedens ånd altid må bo der.

Jeg vil også gerne fra mit hjertes dyb takke for den hjælp og støtte, som jeg har fået lige fra planen til dette vidunderlige Stævne blev udkastet. Jeg vil gerne takke søster Dressø, søster Rasmussen og søster Kaiser, som har holdt møder sammen med mig og har hjulpet mig med alt, hvad jeg har bedt dem om at gøre. Jeg kan ikke nævne alle dem, som jeg ved har hjulpet så meget. Der har været så mange ting, der skulle gøres, og hver eneste søster har sagt ja, således som en sand søster skulle gøre, og tilsammen har det skabt en begivenhed, som har fundet sted, og som altid vil huskes.

Må Herren velsigne enhver søster her. Må Herren velsigne alle dem, som ikke er her i dag og som tænker på os og ville ønske de kunne være her sammen med os.

Jeg ved, at dette evangelium er sandt, og jeg er taknemmelig for de mange velsignelser, jeg nyder som en af Hans tjenerinder. Jeg beder, at jeg altid må tjene Ham i alt, hvad Han beder mig om at gøre. Jeg siger disse ting i Jesu Kristi navn. Amen.

Florence B. Thorup.

Kvindelig Hjælpeforenings Stævne

i København 29. og 30. september

Så løb det med spænding imødesete Kvindelig Hjælpeforenings Stævne i København af stabelen! Og vi kan vist med god samvittighed fastslå, at det blev en dundrende sukces.

Fra hele landet strømmede søstrene til København, nogle kom allerede fredag aften, så de kunne deltage i missionskorets sangøvelse, medens resten kom lørdag morgen med damper, tog, bus eller privatbiler. Mange havde selv sørget for logi, men de, der ikke kunne dette, blev indkvarteret hos søskende i de tre københavnske grene, Nordre, Søndre og Amager, og vi vil gerne benytte lejligheden her til at sige en hjertelig tak til de søskende, der så gæstfrit åbnede deres hjem for søstrene fra provinsen, og til søster Vibeke Neumann Johansen, der havde haft det store arbejde med at få hele indkvarteringsproblemet til at »klappe«.

Lørdag morgen kl. 7,30 var der atter korøvelse for det samlede Kvindelig Hjælpeforenings kor, hvori deltog søstre fra hele missionen, ialt mellem 70 og 80 sangere, vistnok det største kor, der nogensinde har sunget i kirkebygningen i København.

Det første officielle møde var kl. 9,45 og indledtes med en velkomsttale af søster Florence B. Thorup. Emnet for dette første møde var »*Lektierne*« og blev behandlet af 2. rådgiver i hovedbestyrelsen, søster Inger Rasmussen, som bl. a. udtalte følgende:

Lektiehefterne (som *er* udkommet) er som at kigge ind i et forjættet land. Vi går kun gennem denne verden en eneste gang, vi må derfor ikke nøjes med blot at gå halvvejen, men være interesserede. Og vi må tjene andre og bestræbe os på at kunne lide vore medmennesker, huske på levereglen: Alt hvad I ønsker, at andre skal gøre mod jer, skal I gøre mod dem. Formålet med dette års studiekursus er, at man skal behandle sine medmennesker venligt og imødekommende. Samfundslektien er en vidunderlig lektie, der omhandler kvindens plads i evangeliet. Vi kan ikke huske noget fra forudtilværelsen, men sommetider føler vi det, som om vi altid har kendt hinanden, vi bliver bevæget ved god musik, ved en god tale. Hvorledes kan man kende evangeliet, hvis man ikke hører det?

Et kor fra Aarhus gren under ledelse af søster Lilly Jensen sang »Gør mig til en bedre lærer«, hvorefter søster Rasmussen fortsatte med at stille forslag til bedre undervisning i klasserne: Man bør undervise mere levende og effektivt, bruge tavlen, både til at skrive og tegne på, og til at sætte billeder op på. Et amerikansk slogan siger: »Læreren har ikke undervist, hvis han ikke har fået eleven til at handle«. Vi skal være ordets gørere, ikke blot dets hørere. Hvis søstrene slutter sig sammen om arbejdet, bliver de stærke. Al sand kundskab må komme gennem personlig erfaring. En oversigt på en tavle kan hjælpe. Kristus

brugte levende materiale i sine lignelser, lad os også bruge billeder og lignelser.

Distriktspræsidentinden for Københavns distrikt, søster Caroline Sørensen, demonstrerede, hvordan man ved effektiv planlægning kan få en god undervisning: Læse lektien mange gange igennem først, finde de svage punkter og finde ekstra materiale på blibioteket og hos familie og venner. Være godt forberedt, ikke læse lektien op, da man så ikke kan fange tilhørernes interesse. Lægge vægt på de tanker, der fremkommer i undervisningen. Det er meget vigtigt, at lærerinden er klar over, hvor langt hun kan gå og hvor langt hendes kundskab rækker.

Tilstede ved dette møde 189.

(Dette møde blev refereret af sekretæren for Fredericia distrikt, søster *Irene Andersen*).

I umiddelbar fortsættelse af dette møde fulgte et møde om *Kredslærerindernes arbejde*, ledet af søster Sara Dresso, 1. rådgiver i hovedbestyrelsen.

Vigtigheden af kredslærerindernes arbejde blev indprentet søstrene, og søster Anni Ringheim, Københavns Nordre Gren, viste, hvorledes kredslærerindernes budskab bør gives, når kredslærerinderne går ud på deres månedlige besøg til søstrene, og kom med eksempler på, hvorledes både hun selv og hendes ledsager og dem, de besøgte, blev opbygget ved disse besøg.

Søster Inger Larsen, Københavns Nordre Gren, sang »Gå omkring i Jesu Navn«, denne sang, som altid griber tilhørerne og får tårerne frem ved sit skønne budskab om i det stille at gøre godt mod andre.

Søster Dressø kaldte derefter de kredslærerinder frem, der havde virket længst i dette kald og uddelte buketter til dem, og vi hørte nogle få ord fra hver af dem, d. v. s. der var så mange, at tiden ikke slog til til at høre fra dem alle, dog må vi nævne den søster, der har været aktiv som kredslærerinde i flest år og stadig virker, søster Abild Kristensen, Randers, og de to ældste, søster Anna Kragh, København Søndre Gren som er 82 år, og søster Edel Jacobsen, Frederikshavn, som er 92 år og har været medlem af Kirken i over 60 år, det var vidunderligt at høre disse ungdommelige, ældre søstre bære deres vidnesbyrd om evangeliets sandhed.

Dette møde sluttede med sangen »Hav tak for Profeten, du sendte«.

Derefter kørte søstrene i lejede busser til Etablissementet Lorry, hvor middagen ventede. Under middagen blev sunget en sang, forfattet til lejligheden af søster Valborg Nielsen, Amager Gren.

Der var kun kort tid til spisningen, idet næste møde skulle begynde kl. 14.30. Emnet for dette møde, som var under ledelse af søster Sara Dresso, var »Arbejdsmødet«.

Vi åbnede med sangen »Fuld af gerning er min dag« og bøn ved søster Tove Bernskov, Næstved. Nogle af de kredslærerinder, som ikke havde fået anledning til at sige noget ved formiddagens møde, fik nu lejlighed til at sige et par ord. Derefter talte søster Sara Dresso om arbejdsmødet. Hun indskærpede søstrene, at de under arbejdsmødet også burde tale om evangeliet, ikke blot bruge tiden til at pjatte og sladre. Vi bør tage vore børn med, og lade søstrene skiftes til at tage sig af dem. Vi bør sende indbydelser ud til søstrene og fortælle dem om arbejdsmødet, og hver især prøve at få en uaktiv sø-

ster med. Lederne bør gøre et stort arbejde, så alle får lyst til at komme og være med til at arbejde, og sørge for at få alle søstre aktive i Kvindelig Hjælpeforening. De nye håndbøger er udkommet, vi skal studere dem godt.

Mødet sluttede med sangen »Pris Gud, fra hvem hvert gode kom«, og bøn ved søster Rigmor Olesen, Odense.

Tilstede ved dette møde 196.

(Referat af dette møde ved sekretæren for Aarhus distrikt, søster *Gertrud Bjerre*).

Efter mødet gik søstrene til Kvindelig Hjælpeforenings lokaler ovenpå, hvor der var arrangeret en udstilling af smukke håndarbejder og andre ting fra Danmark og mange andre lande. Søstrene var meget interesserede i de udstillede ting, og der er ikke tvivl om, at mange fik ideer til nye håndarbejder.

Om aftenen kl. 19,30 fulgte så et af Stævnets højdepunkter, koncerten, og man kan vist uden overdrivelse sige, at det var en strålende oplevelse. At høre det store kor, mellem 70 og 80 søstre, alle iført hvide bluser, var som at høre englesang, og den stuvende fyldte kirkesal, (der var ialt 408 tilstede) lyttede i åndeløs stilhed til sangen og musikken. Programmet for koncerten var følgende:

1. »Aftensang« — ledet af søster Lilly Jensen, Århus.
2. »Hellighed, hellighed« — ledet af søster Lilly Jensen, Aarhus.
3. Recitation af søster Ingeborg Nielsen, Flakkebjerg: Zakarias Nielsen: Et møde.
4. Solosang af søster Karla Andersen, Amager: »Hyrden græsser sine får«.
5. »Der er skønhed her på jord« med obligat violin ved broder Orla Knudsen, Odense.
6. »Hold du min hånd, o Gud« — ledet af søster Karna Bredgaard, Aalborg.
7. »Danske sange« ved unge piger: Pia Ringheim, Dorrit Ljungstrøm, Ellen Johansen, Kirsten Francke og Kirsten Nielsen.
8. Klaversolo: »Militær-March« af Schubert, ved søster Florence B. Thorup.
   (Dette nummer viste sig at være 6-hændigt klaver ved søster Florence Thorup, søster Inger Rasmussen og søster Lena Pang, og udløste spontant bifald, da det var færdigt).
9. »Om af hele hjertet« — ledet af søster Lilian Krammer, København Nordre Gren.
10. Recitation af søster Vibeke Møller, Odense, med violinsolo af broder Orla Knudsen, Odense.
11. »Elsker hverandre« — solosang ved søster Karna Bredgaard, Aalborg.
12. »Jeg ved, min Frelser lever« — ledet af søster Lilian Krammer, København Nordre Gren.

Alle sangene blev akkompagneret af søster Inger Rasmussen, Amager.

Efter koncerten var der bazar, hvor de over 100 forklæder, som søstre fra hele missionen havde sendt til dette formål, blev solgt, og gav et pænt tilskud til dækning af udgifterne ved Stævnet og hjælp til søstre, der ikke selv havde råd til at betale alle udgifter til rejsen. — Desuden var der salg af forfriskninger og sodavand.

Søndagen begyndte allerede kl. 8 med et møde i missionspræsidentparrets hjem for distriktsbestyrelserne. Mødet blev ledet af søster Florence B. Thorup, og der blev givet instruktioner af hovedbestyrelsen, bl. a. fik

vi at vide, at kontingentet fremtidig er kr. 3,50 om året for at svare til de 50 cents, som det officielle kontingent er i Amerika.

Kl. 10 fortsattes funktionærmøderne med et møde for distrikts- og grensbestyrelser og deres sekretærer. Under dette møde vistes nogle interessante lysbilleder med indtalt tekst om sekretærarbejdet i Kvindelig Hjælpeforening, og der blev givet instruktioner om dette arbejde og desuden om kredslærerindearbejdet og lektiearbejdet, og der var diskussion om forskellige problemer og besvarelse af spørgsmål fra søstrene. Endvidere præsenteredes den nye Kvindelig Hjælpeforenings håndbog, som vi nu endelig har fået på dansk, og som udfylder et stort savn. Den koster kr. 2,50.

Efter en spisepause, hvor der kunne købes varme retter i G.U.F.-salen, sluttede Stævnet med det store hovedmøde kl. 14.

Mødet var under ledelse af søster Florence B. Thorup og indledtes med sangen »Hvem er for Herrens sag« og bøn ved søster Vibeke Møller, Odense. Efter optælling af de tilstedeværende ved søster Mary Kaiser sang koret under ledelse af søster Lilian Krammer »Hellighed, hellighed«. Søstrene fra Odense fremførte en sketch om Kvindelig Hjælpeforenings arbejde, ledsaget af korsang, sangsolo ved søster Karna Bredgaard, Aalborg, og violinmusik ved broder Orla Knudsen, Odense. Derefter talte søster Inger M. Rasmussen, som indledede og sluttede med disse forstandige ord: Al sand kundskab må komme gennem den port, som hedder personlig erfaring. Personlig udvikling er resultatet af personlig medvirkning. Med andre ord, vi må selv tage del i arbejdet, hvorved vi også høster den største kundskab. Søster Rasmussen gav et udmærket eksempel ved at fortælle en historie om en lille rød høne, der havde en pose hvedekorn. Den tænkte, at hvis den såede kornet, ville den få 100 gange mere korn. Den gik da til andre dyr for at få hjælp, men ingen havde tid til at hjælpe den, alt måtte den selv gøre, men efter alt forarbejdet var gjort og brødet bagt, gik hønen igen til sine kammerater og spurgte, om de ville have et stykke kage. »Ja, tak«, svarede alle. Vor himmelske Fader vil spørge, når Han kommer: »Vil I være sammen med mig i det celestiale rige?« Ja, det vil vi alle, men vi må have sagt ja til alt arbejde, før vi kommer der.

Søster Sara Dresso talte derefter og begyndte sin tale med at sige disse manende ord: Det er bedre at tænde et lille lys end at forbande mørket. Hun udtalte sin glæde over Stævnet, som havde været så vidunderligt, og sagde, at vi havde hørt meget, som kan bruges i de forskellige grene, bad os alle at få det mest mulige ud af os selv. Hun bar til sidst sit vidnesbyrd.

Koret sang derefter under ledelse af søster Karna Bredgaard »Hold du min hånd«.

Så talte søster Florence B. Thorup, hvis tale vi bringer i sin fulde ordlyd andetsteds i Stjernen.

Til sidst hørte vi fra missionspræsident Levi B. Thorup, som havde overværet alle Stævnets møder sammen med søstrene. Missionspræsidenten udtalte, at han var meget glad for at være sammen med søstrene i disse to dage ved dette Stævne. Vi har hørt koret synge, disse søstre har opløftet vor sjæl og vort sind med de smukke sange, det var, som om vi

Kvindelig Hjælpeforenings Stævne i bill

leder . . .

hørte englesang, en vidunderlig følelse. Vi må tro og vide, at vi er Guds børn, derfor ved vi, at der er ikke noget vi ikke kan udføre. Vi skal ikke alene prøve i det små, men også i de store ting, så vi kan vokse. Præsident Thorup var meget glad for, at vi selv kunne, så vi ikke behøvede at få hjælp udefra. Vor Fader har sønner og døtre, døtre til at være mødre og bringe børn herned. Manden gav Han præstedømmet. Søstrene kan ikke holde præstedømmet, og mænd kan ikke føde børn, men begge dele er den største mission, og de hører sammen. Manden deltager i den velsignelse, som kommer med hustruen, og hustruen i den, der kommer gennem præstedømmet. At være møder gennem evigheden er noget, der kommer til dem, der er trofaste i denne verden. Vanære af moderskabet, ved at afbryde det, er en forbrydelse. Han bad søstrene om at tage andre stillinger som f. eks. at lære andres børn om evangeliet, og sagde: Satan tager aldrig ferie, han arbejder dag og nat hele året igennem før at føre os bort fra sandheden. Præsident Thorup takkede alle søstre endnu en gang for det vidunderlige Stævne.

Mødet sluttede med sangen »Gud vær' med dig, til vi ses igen« og bøn ved søster Irma Petersen, Amager. Til sidst citerede søster Vibeke Møller, Odense, velsignelsen, Stævnets motto: »Herren velsigne dig og bevare dig, Herren lade sit ansigt lyse over dig og være dig nådig, Herren løfte sit åsyn på dig og give dig fred!«, hvorefter søstre fra København sang »The Lord Bless You and Keep You«.

(Referat af dette møde ved sekretæren for København distrikt, søster *Karla Andersen).*

Dette Stævnets sidste møde overværedes af 276, hvoraf 51 var brødre.

Alle Stævnets møder var under præsidium af missionspræsident Levi B. Thorup og under ledelse af søster Florence B. Thorup, som trods en forstuvet fød gennemførte alle sine opgaver som præsidentinde for Kvindelig Hjælpeforening i den danske mission.

Hermed sluttede dette første (og måske eneste) Kvindelig Hjælpeforenings Stævne, som blev en vidunderlig og betagende oplevelse for alle, som overværede det.

Hovedbestyrelsen vil gerne sige en inderlig tak til alle de søstre, som deltog i Stævnet, og som på den ene eller den anden måde bidrog til dets store sukces; tak til alle de søstre, som sendte forklæder til os, enten de selv overværede Stævnet eller ikke, og tak til de søstre, der sendte ting til udstillingen. Og tak til de søstre, som »bag kulisserne« havde sliddet med at sørge for forfriskninger, arrangere udstillingen, stryge og ophænge de mange forklæder o. s. v., alle de mange ting, som skal gøres, men som ikke bliver agtet så meget, undtagen hvis de *ikke* bliver gjort. Og sidst, men ikke mindst, tak til alle dem, der i de mange måneder for Stævnet har haft det store arbejde med at oversætte, tilrettelægge, trykke og udsende de sange, som koret sang ved Stævnet, og til alle de søstre, der har øvet disse sange, og til deres dirigenter, der har slidt for at lære søstrene dem. Tak, allesammen!

Mary Kaiser, sekretær,
Kvindelig Hjælpeforenings Hovedbestyrelse.

DET *melkisedekske* PRÆSTEDØMME

De årlige, fortrolige besøg

I programmet for kvorum-aktivitet er meget af præsidentskabets tid beregnet på besøg hos kvorum'ets medlemmer. Det præsidentskab, der vil have held med sig, vil til stadighed aflægge besøg hos medlemmerne. Disse besøg vil falde i to grupper:

1. *Besøg for at give medlemmerne opgaver*

Disse besøg har det formål at bede medlemmerne om at hjælpe med på kvorum-projekter og -programmer. (En mand bliver bedt om at give tid og arbejde ved et projekt for at tjene kvorum'ets formål). Hvis præsidentskabet forstår kvorum'ets komité-arbejde, vil det sørge for, at disse besøg aflægges temmelig ofte. Foruden det formål at bede om arbejde og hjælp, kan der aflægges andre besøg for at opmuntre det arbejde, der er sagt ja til, for at se, hvordan det skrider frem og for at få en rapport over resultatet, når arbejdet er udført. Dette sidste besøg for at se resultatet er vigtigt, for på dette tidspunkt skal præsidentskabet takke manden, som har udført projektet. Det er som regel det mest påskønnede resultat af arbejdet, den hjertelige tak — dette »godt gjort« — fra lederne.

2. *Selskabelige besøg*

Venskabets og loyalitetens strenge er kvorum-indflydelsens garn og islæt. I sandhed, kvorum-medlemmet må se sin præsident på en anden måde end som en, der bestandig beder ham om noget.

Det er i den selskabelige omgang, at det venskab dyrkes, som leder til den sande indflydelse, som kvorum'et har på sine medlemmers liv. Man kan ikke blive særlig begejstret ved at tilhøre kvorum nr. det og det, hvis det blot er et geografisk udtryk. Men den venlighed, den forståelse og det lykkelige venskab, som John Jones, kvorum-præsidenten, viser, får kvorum'et til at leve i medlemmets hjerte. Selskabelige besøg eller besøg for at hjælpe i nødens stund — de gange, hvor hustruerne er med — det er dem, der tæller. Mary Smith f. eks., er gift med John Smith, en mand, der ikke er meget aktiv. Hun har arbejdet og presset og bønfaldet sin mand om at blive aktiv for børnenes skyld. Og nu, på en tid, hvor modløsheden hersker, tilsyneladende fra en klar himmel, begynder et smilende ægtepar at blive deres venner, uden at bede om noget, men blot for at invitere dem til at dele deres glæder med dem, deres underholdning, deres gæstfrihed. Og på grund af disse besøg og den venlighed, som de skaber, kan præsidenten invitere andre gode og lykkelige medlemmer til at dele deres selskabelige liv med dette ensomme og misforståede ægtepar. Det skaber varme, der går over til begejstring, som kan blive til et brændende vidnesbyrd.

Imidlertid må selskabelige besøg og besøg for at give medlemmerne opgaver ikke forveksles med det årlige, fortrolige besøg. At arbejde med medlemmer og opbygge venskaber kan fortsætte i det uendelige (og somme tider uden resultat), hvis deres eneste formål er at varme. I hver eneste kvorum-præsidents og hans rådgiveres sind må være det håb, at der i hvert eneste medlems sjæl må leve en ild af et brændende vidnesbyrd og en energi, der kan omsætte det nyligt vakte ønske om at tjene Herren til aktivt arbejde. Det er ligeledes ønskeligt, at de aktive medlemmers loyale anstrengelser holdes i live. Endvidere må enhver mand kontrolleres for at se, om han gør fremgang. Han skulle være ansvarlig overfor nogen, der er valgt til at måle og føre regnskab over hans arbejde. Denne opgave er blevet overdraget til kvorum'ets præsidentskab. Dets pligt er at varme og opmuntre — og at måle. Det årlige, fortrolige besøg er beregnet til at fremme den funktion at arbejde med medlemmerne. Ved dette måler medlemmet i virkeligheden sig selv. Præsidenten henleder hans opmærksomhed på målestokken, med de mærker, der findes på den for gerninger, som let kan måles. Målet for offentligt arbejde er der. Man kan ikke blive spurgt om sin tiende, sit fasteoffer, tilstedeværelse ved præstedømsmøde, nadvermøde og andre møder eller om familiebøn uden at måle sig selv. Interviewet er ikke på nogen måde anklagende, men snarere oplysende og opmuntrende. Det gode, som kommer ud af det, vil ikke vise sig på rapporten, som sendes til stavspræsidenten, men vil snarere blive skrevet i medlemmets hjerte.

Siger han: »Måske har jeg ikke bedt med min familie så ofte, som jeg skulle«, vil han, hvis han har den rigtige indstilling, bestemme sig til at forbedre sig. Uden besøget ville han sandsynligvis slet ikke have tænkt på det. Hvis nogen af os er kommet ind i en vane, ved vi det sikkert slet ikke, ellers ville vi komme ud af den. Vanen synes det normale for os. En elsket kvorum-præsidents værdige, forstående spørgsmål angående vore handlinger er godt for os og tjener som et let mål for fremgang.

Men intet spørgsmål ved et besøg kan håbe at måle et menneske i hans inderste hjerte. Hvilke spørgsmål stiller han sig selv, når hans præsident er gået? Føler han sig irettesat? Den eneste irettesættelse, der er evangeliet værdigt, er at blive »fjernet« fra eller opfyldt af den Helligånd — og den eneste irettesættelse, der nogen sinde er nødvendig overfor en retskaffen mand, er blot selve spørgsmålet.

Præsidenten spørger: »Holder I familiebøn regelmæssigt?« En retskaffen mand, som har forsømt dette, vil ikke blive vred over spørgsmålet. Men hans samvittighed over ikke at have udført sin pligt fuldstændigt vil prikke i ham. I hans svar vil der ikke blot være erkendelse af hans fejl, men også hans bestemmelse om at forbedre sig. Ingen irettesættelse var tilsigtet. Ingen er nødvendig. Ingen fornærmelse er fremsat, ingen modtaget. Dette er det højeste venskab, to mænd af ære kan have med hensyn til forbindelse inden for præstedømmet.

Efter et sådant besøg, hvor et venskab er blevet yderligere grundfæstet, vil medlemmet, hvis han er virkelig oprigtig, stille sig selv de spørgsmål, som ingen uden han selv kan foreslå. Forbindelsen mellem ham selv og hans

kone og børn kan ikke måles øjeblikkeligt. De indre tanker — hvad er det, som hans sind er så hemmelighedsfuldt optaget af? Hvorledes kan han hvæsse sine egne åndelige mål, så de bliver knivskarpe? Hvornår begynder han at rense bundfaldet ud? Hvorledes begynder han at præstedøms-kontrollere sit indre menneske? Måske er hans tanker således, medens han fra vinduet ser sin kvorum-præsident forlade huset lige efter det årlige interview.

Broder Henning K. Frederiksen har fået følgende læserbrev optaget i HERNING FOLKEBLAD, og da vi mener, det har bud til alle forældre, bringer vi det hermed i sin fulde ordlyd i STJERNEN.

Er ansvaret rigtigt anbragt?

Foranlediget af den senere tids omtale af en ungdomsbandes optrevling her i Herning ønsker jeg på denne måde at henvende mig til den kreds af voksne, som kan have nogen indflydelse på ungdommen, hvilket i første række vil sige forældre.

Lad os straks se den kendsgerning i øjnene, at børn i dag fødes med de samme egenskaber og anlæg, som dem, der kom til verden for 30 eller 50 år siden. Når kriminalitet og amoral nu er i stærk stigende, skyldes det altså ikke de unges anlæg herfor, men udelukkende den påvirkning de modtager fra de voksne.

Sandheden er den, at vi har alt for mange amorale og kriminelle forældre. Ærlighed og respekt for autoritet bør begynde i hjemmet. »At opretholde og ære lovene« er i dag en frase. Hvad hjælper det, at en far beder sin søn være ærlig, når sønnen ser faderen snyde i skat efter bedste evne, og om søndagen farer han afsted i bilen uden hensyn til fartbegrænsning. Forleden dag så jeg på Silkeborgvej en mand, hvis erhverv ligger indenfor bilkørsel, sætte sig i sin vogn og lade sin 12-13 årige søn føre vognen! Hvordan skal sådan en dreng lære respekt for loven? Eksemplets magt er stor, men ungdommen i dag har alt for mange dårlige eksempler at se på.

Vi har alt for mange sløve forældre i dag, som forsømmer den hellige pligt at opdrage nye mennesker, men som bøjer sig i hengivenhed for det sociale glædens alter. Jeg bemærker politimester Halsteens ord om, at de unge hovedsageligt begår indbrud for at skaffe penge til cigaretter, spiritus, baller og benzin. Javel, men de voksne forsømmer deres hjem og børn for at skaffe penge til nøjagtigt de samme »goder«.

Forældre! I kan have et smukt hus med al den udsmykning moderne kunst kan skabe eller rigdom kan skænke. I kan have bil og alle de ydre former, der tiltrækker øjet og alligevel ikke have noget hjem. Hvorfor? Fordi I elsker de materielle ting højere end de åndelige. Fordi I elsker jeres luksus højere end jeres børn. Det er på tide, at I voksne tager et fast greb i nakken på jer selv og lærer, at der er højere værdier i dette liv end materielle goder. Og når I har lært det, så lær jeres børn det.

Emner som fødsel, kærlighed, ægteskab, samfund, død og skæbne bør diskuteres i ethvert hjem. Overlad ikke denne undervisning til skolen, kirken eller lovens håndhævere, for hjemmet er det bedste sted i verden til at undervise i de højeste idealer i menneskets religiøse, sociale og politiske liv.

Når hjemmet nedbrydes, begynder børnene at vandre ind i synd. Så må loven række ud for at bringe dem tilbage og prøve at lære dem principper om at gøre nytte og principper om ægte regering. Men oh, hvor hjælpeløs, hvor hjælpeløs er staten, når hjemmet svigter. Hjemmet er samfundets bedste værn, men når hjemmelivet bliver forsømt, falder samfundet sammen.

Vil De være med til at nedsætte lovovertrædelse og kriminalitet? Så er det på tide, at De indser, at det er bedre at forebygge end at helbrede, og at hjemmet udklækker enten børn af høj karakter eller børn af kriminel karakter.

Må Gud se i nåde til de unge mennesker, som bliver opdraget eller påvirket af ansvarsløse voksne.

Herning, i oktober 1962.
H. K. Frederiksen,
Ø. Kirkevej 42.

★ ★ ★

HØSTFEST I HORSENS

Den 30. august afholdt G.U.F. i Horsens høstfest. Vi havde inviteret medlemmerne fra Silkeborg, Aarhus og Herning med til festen.

Festen indledtes med sangen »Jeg er havren« og bøn ved søster Nina Jensen. Derpå fik vi valgsproget ved frøken Karin Andersen.

Derefter fulgte et underholdningsprogram, der bestod af:

Silkeborg: »Loppecirkus«.

Aarhus: En duet.

Horsens: En morsom historie og kædedans.

Herning: To musikstykker.

Vi sluttede med fællessang: »Bliver aftenskyggen lang« og bøn ved broder Antoni Jacobsen.

Der blev så åbnet for boderne med pølser, lagkage, æbleskiver og sodavand. Der blev også danset til grammofonen.

Festen gav et pænt overskud. Til stede ca. 50.

C.M.

Månedlig rapport over kredslærerarbejdet i den danske mission							
September 1962	Antal familier	Antal kredse	Antal lokale kredslærere	Antal missionær-kredslærere	Antal hjem besøgt	Pct. besøgt	Pct. besøgt sidste måned
København distrikt							
København Nordre Gren .	283	14	28	0	51	18 %	9 %
København Søndre Gren .	406	14	27	14	29	7 %	9 %
Amager Gren	129	8	16	8	29	23 %	0 %
Nordsjælland Gren	ingen rapport						
Bornholm Gren	11	1	1	2	6	55 %	0 %
Slagelse Gren	35	2	3	0	13	37 %	0 %
Næstved Gren	ingen rapport						
Fredericia distrikt							
Sønderborg	12	1	1	2	6	50 %	18 %
Kolding Gren	20	2	2	2	0	0 %	0 %
Odense Gren	120	10	10	8	23	19 %	38 %
Svendborg Gren	ingen rapport						
Vejle Gren	ingen rapport						
Esbjerg Gren	74	8	15	4	38	51 %	56 %
Fredericia Gren	22		6	0	11	50 %	0 %
Aarhus distrikt							
Herning Gren	15	2	4	0	15	100 %	89 %
Horsens Gren	27	3	4	2	11	41 %	93 %
Silkeborg Gren	ingen rapport						
Skive Gren	ingen rapport						
Randers Gren	ingen rapport						
Aarhus Gren	ingen rapport						
Aalborg distrikt							
Frederikshavn Gren	36	3	5	0	30	83 %	4 %
Hjørring Gren	23	1	0	2	21	87 %	4 %
Aalborg Gren	ingen rapport						

Oplysningskort for sekretærerne i Distrikter og Grene

× = ingen organisation eller sekretær

Der gives højst 2 points, nemlig 1 for rettidig indsendt rapport, og 1 for rigtig udfyldt rapport. Stræb derfor efter at få 2 points. Distrikter og Grene	Sekretær S. Skole	Sekretær Primary	Piger 12-19 sekr.	Sekretær GUF	Sekretær Kv. Hj. Forening	Grens-sekretær	Distrikts-sekretær
Århus Distrikt	2	1	X	2	2		1
Århus Gren og Skanderborg	2	2	O	1	2	O	
Herning Gren	2	1	2	2	2	2	
Horsens Gren	2	2	2	2	2	2	
Silkeborg Gren	2	2	2	1	2	2	
Skive Gren	1	X	O	X	2	2	
Randers Gren	2	2	1	2	2	2	
Viborg	X	X	O	X	2	X	
Aalborg Distrikt	2	2	2	2	2		1
Aalborg Gren	2	2	2	2	2	1	
Frederikshavn Gren	O	2	1	2	2	2	
Hjørring Gren	2	X	X	X	2	2	

Oplysningskort for sekretærerne i Distrikter og Grene

× = ingen organisation eller sekretær

Der gives højst 2 points, nemlig 1 for rettidig indsendt rapport, og 1 for rigtig udfyldt rapport. Stræb derfor efter at få 2 points. Distrikter og Grene	Sekretær S. Skole	Sekretær Primary	Piger 12-19 sekr.	Sekretær GUF	Sekretær Kv. Hj. Forening	Grens-sekretær	Distrikts-sekretær
København Distrikt	2	2	O	O	2		2
Amager Gren	2	2	1	O	2	2	
Bornholm Gren	2	2	O	X	2	2	
København Nordre Gren	1	2	2	O	2	2	
Næstved	X	X	X	X	2	X	
Slagelse Gren	1	O	X	X	2	X	
København Søndre Gren	1	X	O	O	2	2	
Nordsjælland Gren	O	2	O	X	X	2	
Fredericia Distrikt	2	2	2	2	2		2
Åbenrå Gren							
Fredericia Gren	2	O	O	2	2	2	
Kolding Gren & Haderslev . . .	1	2	O	X	X	2	
Odense Gren	1	2	2	2	2	2	
Svendborg Gren	1	X	O	X	O	2	
Vejle Gren	1	X	O	X	2	2	
Esbjerg Gren	2	2	2	2	2	2	
Sønderborg	2	X	O	O	X	2	

KREDSLÆRERNES *budskab*

De fleste af os er fortrolige med udtrykket »verdens ende« og det sidelobende udtryk »tidernes ende«. Nogle af os husker den ængstelse, vi folte, da vi for første gang horte disse udtryk, idet vi betragtede »enden« som en ubehagelig oplevelse. Nogle af os frygtede total odelæggelse, fuldstændig tilintetgørelse eller ophør med at eksistere. Hvornår verdens ende vil finde sted, er et sporgsmål, som stadig eksisterer. Vil det blive i min levetid? Hvilke forandringer sker der? Hvilke begivenheder går forud for den dag? Hvad vil der ske med mig?

Lignende tanker har præget menneskets sind i århundreder. Et af hojdepunkterne i Kristi liv her på jorden skete to dage, før Han blev forrådt. Ved den lejlighed talte Han til sine disciple om Jerusalems skæbne og om de begivenheder, der skulle gå forud for Hans andet komme. Ængsteligt spurgte de Ham: »... Sig os, når skal dette ske? Og hvad er tegnet på dit komme og verdens ende?« *(Matt. 24:3).* I Matt. 24. kap. i den reviderede eller inspirerede udgave ved profeten Joseph Smith, gengives dette spørgsmål således: »Sig os, hvornår skal disse ting ske, som Du har sagt angående templets odelæggelse og jøderne. Og hvad er tegnet på dit komme og verdens ende eller ødelæggelsen af de onde, som er verdens ende?«

Den sidste udgave er den tydeligste. Verdens ende er enden på en tilstand, og denne tilstand er ondskab. Forud for, eller ved Frelserens komme, vil verden blive frigjort for det onde. Denne lære passer med den 10. trosartikel: »Vi tror ... at Kristus vil regere personligt på jorden, og at jorden vil blive fornyet og få sin paradisiske herlighed.« På den tid, da Kristi andet komme finder sted, vil jorden blive fornyet til den terrestriale tilstand, den var i før Adams fald. Der vil ikke være nogen ondskab.

Malakias profeterede angående ødelæggelsen af de onde ved Kristi andet komme ca. 450 år før Hans fodsel. Han fortalte om Elias' komme for »Herrens store og frygtelige dag«, og da Elias viste sig for Joseph Smith og Oliver Cowdery i Kirtlandtemplet som opfyldelse af denne profeti, sluttede han sit budskab med at sige: »... og herigennem kan I vide, at Herrens store og frygtelige dag er nær, ja, står for doren.« *(Lære og Pagter 110:16).*

Den ovenfor nævnte begivenhed fandt sted for 125 år siden. Alle tegn peger på, at Kristi andet komme er nær. De retfærdige har intet at frygte. De onde har alt at tabe. Vor skæbne bestemmes af, hvorledes vi lever vort liv. Vil vi »brænde som halm« sammen med de onde, eller vil vi blive »taget op« med de retfærdige ved Hans komme?

Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige sender et stort antal missionærer ud over jorden, som bruger $2^1/_2$ år af deres tid til at forkynde budskabet, at Guds rige er her på jorden, nemlig Jesu Kristi Kirke, som er genoprettet i de sidste dage med præstedommet og alt andet, der horte til den oprindelige kirke. Kirken får hver dag mange nye medlemmer verden over, efter at mis-

sionærerne har forkyndt dem sandheden. Disse nye medlemmer har ved dåben sluttet en pagt med Gud om at efterleve Hans bud og befalinger. Ikke alle har et vidnesbyrd om guddommeligheden af Jesu Kristi Kirke. Det er nødvendigt for os at erhverve os kundskab, da vi igennem det bedre er i stand til at forstå Guds plan med os og har lettere ved at efterleve Hans pagter. Et nyt medlem kan have store vanskeligheder den første tid, og der opstår en del problemer, som medlemmet ikke altid er i stand til at løse selv. Familien eller venner har måske vendt medlemmet ryggen, eller medlemmet har vanskeligheder med visdomsordet eller tiende m. m. Vi bliver alle opfordret af grenspræsidenten til at tage os af de nye søskende, så de ikke føler sig alene. Derfor har vi et stort ansvar over for vore nye søskende. Jesus Kristus siger: »Vogt mine får.« Det betyder, at vi alle skal være vore brødres eller søstres vogtere, for derved beviser vi, at vi elsker vor næste og vor himmelske Fader. (Johs. 10. kp. v. 11—13).

Kredslærerarbejdet er et uhyre vigtigt arbejde og må nødvendigvis fungere fuldtud, da alle kirkens medlemmer skulle besøges mindst én gang om måneden. Det kræver en stor indsats af de brødre, som bærer præstedømmet. Enhver, lige fra lærer og opefter, har pligt til at være kredslærer, selv om kredslærerarbejdet er et frivilligt arbejde, ligesom alt andet arbejde indenfor Kirken. (L.P. afs. 20 v. 38—59). Medens missionærarbejdet består i at føre nye medlemmer ind i kirken, består kredslærerarbejdet i at gøre medlemmerne trofaste, ved at besøge disse i deres hjem og hjælpe dem med mere kundskab om Evangeliet, ja støtte og vejlede dem i alle ting, som vedrører deres frelse, så de må kunne stå fast imod Satans fristelser og verden. Endvidere påhviler det enhver kredslærer at hjælpe de frafaldne tilbage til Kirken, bort fra vildfarelsens vej. Til dem, som virkelig vil ofre deres tid og kærlighed i dette vigtige arbejde, er der store velsignelser at hente. (L.P. afs. 18, v. 15—16). Lad os gå i Jesu Kristi fodspor og være gode hyrder, og huske, at sjæle har stor værdi i Guds øjne. Lad os vise vor kærlighed i dette vigtige arbejde, ved aktivt at deltage i dette. (Peter 1. 5. kp. v. 1—4). Vi skal alle være missionærer, men lad os samtidig være gode hyrder. Lad os alle støtte kredslærerarbejdet igennem aktiv indsats og igennem vore tro og bønner, da vil Herren virke med sin kraft i dette arbejde til et vidnesbyrd for mange.

E.B.

KREDSLÆRERINDERNES *ludskab*

»*Jeg vil give jer et mønster i alle ting*« (L.&P. 52:14).

Formål: At fremhæve det faktum, at Frelseren ved hele sit liv og ved sit Evangelium har givet os et mønster at følge.

Et af de smukke karaktertræk, man lærer om vor Herre og Frelser gennem Hans Evangelium, er, at Han ikke kræver noget af *os*, som Han ikke selv har gjort. Han har sagt til os: »Se, jeg er lyset; jeg har givet jer et eksempel.« *(3. Nephi 18:16).* Under hele sin jordiske tjeneste bøn-

faldt Han sine disciple — og os —: »Kom, følg mig.«

Før Han begyndte at prædike Evangeliet, blev Han døbt »for at fuldkomme al retfærdighed« *(Matt. 3:15).* Han viste ved eksempel, hvorledes man kan modstå fristelser, da Han udsatte sig for de sværeste fristelser, hvori Satan tilbød Ham føde, stor verdslig magt og umådelige rigdomme. Til alt dette svarede Frelseren: »Vig bag mig, Satan« *(Matt. 4:10).*

I løbet af sin tjenestetid her på jorden viste Han eksempel på fuldkommenhed, ydmyghed, kærlighed, tro, tjeneste, bøn, offer, standhaftighed, barmhjertighed, tilgivelse — i det hele taget alle de karaktertræk, som kommer ind under begrebet: kristne dyder.

Der er mange smukke passager i skrifterne, hvor der gives eksempler på disse dyder, f. eks.: »Vær I derfor fuldkomne, ligesom eders himmelske Fader er fuldkommen« *(Matt. 5:48).*

Med hensyn til fuldkommenhed kan vi ikke håbe på at blive så fuldkomne i alle ting, som vor himmelske Fader er, og alligevel må dette ideal være opnåeligt, ellers ville Frelseren ikke have sagt det som en befaling. Vi nærmer os fuldkommenheden, så længe vi stræber imod den. Vi kan være fuldkomne i mange ting her i livet, som f. eks. med hensyn til fasten — og på mange andre måder.

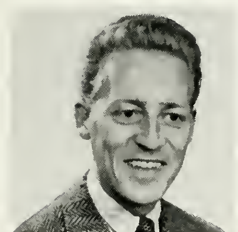
Med hensyn til bøn satte Frelseren mønsteret op således: »... Ligesom jeg har bedt blandt jer, således skal I bede ...« *(3. Nephi 18:16).* Han belærte os om ofte at bede og gav os »Fader vor« som det ideelle mønster på bøn.

Om kærlighed, som muligvis var det centrale i Frelserens liv, sagde Han til sine apostle: »Som Faderen har elsket mig, således har jeg også elsket jer; bliv i min kærlighed!« *(Joh. 15:9).* Herren sagde, at vor kærlighed skulle omfatte alle; vi bør ikke blot elske dem, som elsker os, men vi bør elske vore fjender. *(Se Matt. 5:44).*

Hvert eneste mønster på et dydigt og hensigtsmæssigt liv blev slået fast gennem Frelserens eksempel og undervisning. Hans Evangelium og det eksempel, Han har vist, har bragt trøst og håb, styrke og mening til alle, som vil acceptere og gøre brug af Hans lærdomme. Det eksempel, Han viste, har fået utallige mennesker til at leve deres liv derefter. Der fortælles f. eks. en historie om en missionær, som virkede blandt de indfødte i Afrika. Han fortalte dem om Jesus Kristus og om det liv i kærlighed og tjeneste, Han levede her på jorden. En af de indfødte sagde: »Han er ikke død. Jeg kender Ham godt«. Missionæren kunne ikke overbevise den indfødte om, at Kristus havde levet for længe siden. Den indfødte påstod, at Han stadig levede i en nærliggende landsby. Da missionæren spurgte ham nøjere ud, fik han beretningen om en ung mand, som havde indviet sit liv til at hjælpe sine medmennesker. Han tog sig af de syge, hjalp de fattige og demonstrerede i det hele taget Frelserens lærdomme.

Hvilken styrke og trøst, sikkerhed og overbevisning, mønsteret — Frelserens Evangelium — dog giver os. Hvis vi vil komme og følge Ham, vil vort liv omfatte tjeneste, fuldkommenhed og lykke. Frelseren og Hans Evangelium har vist os eksemplet. Kom, lad os følge Ham!

Ny 1. rådgiver i missionspræsidentskabet

Efter godkendelse fra Det Første Præsidentskab er broder *Benny Arvid Lindén*, København Nordre Gren, den 25. august blevet kaldet som 1. rådgiver til missionspræsident Levi B. Thorup, og blev opretholdt ved efterårskonferencerne i Aarhus og København.

Præsident Lindén er født den 26. april 1920 i København og blev døbt i Kirken den 18. oktober 1959. Han blev ordineret til ældste den 19. juni 1960 og har arbejdet som præsident i G.U.F., derefter som rådgiver i København Nordre Grens præsidentskab og sidst som rådgiver i distriktspræsidentskabet i København distrikt, indtil han blev kaldet til sit nuværende kald.

Vi beder Gud velsigne præsident Lindén i det store, ansvarsfulde kald, der nu er pålagt ham.

Kvindelig HJÆLPEFORENING

Onsdag den 3. oktober 1962 blev *Kvindelig Hjælpeforening* i *Nordsjælland Gren* organiseret ved et møde i grenspræsident Poul Andersens hjem i Allerød.

Som præsidentinde blev indsat søster *Britta Brun*, Ølstykke, som 1. rådgiver søster *Ingeborg Jensen*, Helsingør, og som 2. rådgiver søster *Kirsten Meilsøe*, Allerød.

Møder vil blive afholdt hver uge således:

Hos søster Ingeborg Jensen, St. Annagade 11, Helsingør, hver *onsdag* aften kl. 19.30 og

hos broder Poul Andersen, Sandholmvej 12, Allerød, hver *fredag* aften kl. 19.30. Alle søstre er hjertelig velkommen til disse møder.

Caroline Sørensen,
distriktspræsidentinde,
København distrikt.
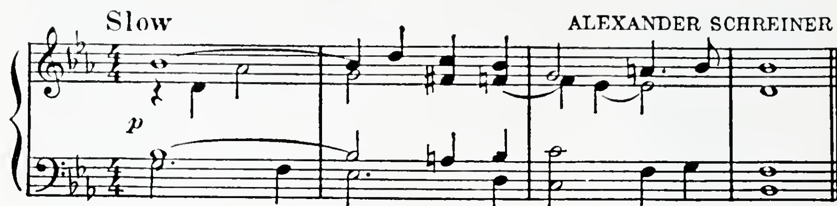
Kvindelig Hjælpeforenings lektiehefte

er udkommet og kan fås hos de lokale bestyrelser eller på Missionskontoret, Priorvej 12, København F. Prisen er *kr. 3,50*.

Samtidig henleder vi opmærksomheden på Kvindelig Hjælpeforenings *Sangbog*, som indeholder en masse skønne sange med noder, specielt beregnet for Kvindelig Hjælpeforening. Prisen for denne sangbog er kun *kr. 2,50*, og den kan ligeledes bestilles hos de lokale bestyrelser eller på missionskontoret. Alle bøgerne tilsendes portofrit.

Kvindelig Hjælpeforenings Hovedbestyrelse.

SØNDAGSSKOLEN
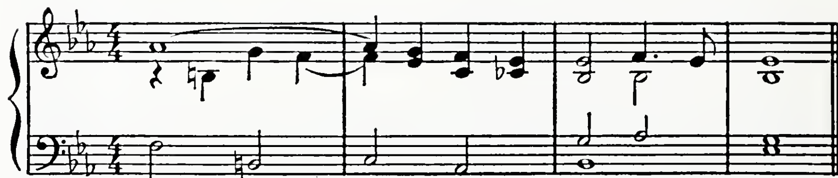

Nadververs for november:

For Senior Søndagsskolen:

»*Men Gud udløser min sjæl af dødsrigets hånd, thi han tager mig til sig.*« (Salm. 49:16).

For Junior Søndagsskolen:

»*Kom hid til mig — og jeg vil give jer hvile.*« (Matt. 11:28).

Søndagsskolesang for november:

»*Kom, lad os nu, venner.*« (Nr. 170 i den blå sangbog).

Dette *skal* I læse!

Når vi taler om Bibelen, har I så tænkt over det ejendommelige ved denne bog, at det er den, der er trykt i det største oplag, en bog nogensinde er udkommet i, og samtidig er det vel nok den bog, der er mindst læst i forhold til sine mange eksemplarer.

Vi finder den næsten i alle hjem, hvor den fylder så dejligt i bogreolen, og hvor den i de aller fleste tilfælde fører en ret upåagtet tilværelse. Hvis nogen i det hele taget skulle få lyst til at kigge lidt i indholdet, så er det lidt spredt læsning rundt omkring, og det kan ingen finde nogen mening i. Tænk, om vi læste en roman på samme måde, og så bagefter ville driste os til at bedømme den ud fra det kendskab, vi havde erhvervet på denne facon. Hvor tit møder vi ikke mennesker, der taler og dømmer ud fra skriften uden at have noget som helst indblik i det, de taler om. — Brødre og søstre! Lad os stræbe efter at kende de bøger, vi har i vor kirkelitteratur således, at hvis nogen spørger os om deres indhold, at vi da kan give et rigtigt og sandfærdigt svar.

Vore bøger kræver vor hele opmærksomhed og interesse, men til gengæld skænker de os en overflod af viden, både på det moralske, kulturelle og videnskabelige område, som er vor store Skaber til behag. Viden er nøglen til et godt og frugtbringende arbejde, både på vor arbejdsplads og i vor kirke. Megen viden kan man få ved læsning, og skulle der være noget imellem, vi ikke rigtigt forstår, lad os så tænke tilbage på Jakobs brev — den udvej er tildelt alle, der i oprigtig alvor og flid søger kundskab, for at bruge den i arbejdet på at fuldkomme Vor Faders store skaberværk.

Venlig hilsen
Knud Edsberg.
Søndagsskolens Hovedbestyrelse.

PRIMARY

Følgende stykke er taget fra »The Primary Script, Autumn 1962—63« og findes i en tale, holdt af Præsident Hugh B. Brown ved april-konferencen 1962. Han siger:

»... Jeg tror, mine kære søstre, at kvaliteten af Deres undervisning i høj grad afhænger af Deres holdning overfor Deres arbejde. Hvad er det, De gør, og af hvilken grund? De har naturligvis alle hørt den gamle historie om tre mænd, der huggede sten til en domkirke. Da en tilskuer spurgte den første mand, hvad han bestilte, sagde han: »Jeg hugger sten.« Den anden mand blev spurgt: »Hvad er det, du bestiller?« »Åh, jeg arbejder for tre dollars om dagen«. Den tredie mand svarede, idet han tog sin hue af og så op mod den endnu ufærdige domkirke: »Jeg bygger en domkirke.« Arbejder De for så og så meget om dagen, løser De blot en opgave, De har påtaget Dem, eller opbygger De karakterer?

De arbejder med materiale, der er langt mere værdifuldt og langt mere varigt end materialerne til en domkirke. Ethvert præg De sætter, vil være evigt. Forældre og lærere vil stort set blive dømt ud fra kvaliteten af deres arbejde. Jeg ville ønske jeg kunne gøre mig fortjent til at stå ved siden af de indviede Primary-arbejdere i Kirken og blive dømt sammen med dem og på en eller anden måde låne lidt af deres herlighed.

Jesus sagde: »Og jeg helliger mig selv for dem ...« *(Johs. 17:19)*. Jeg er sikker på, at enhver Primary-lærerinde og -funktionær og de fleste forældre ønsker at hellige sig det arbejde, som ligger forude. Men det arbejde er ikke altid let. Det er et vidunderligt privilegium, det er et stort kald at blive bedt om at arbejde blandt dem, om hvem Frelseren sagde: »... thi himmeriget hører sådanne til.« (*Matt. 19:14*). Åh, jeg er ganske klar over, at i nogle af Deres klasser har De spekuleret på, hvordan himlen ser ud. Jeg synes jeg kan se en lille rødhovedet, fregnet, ilter og snavset fyr i en klasse. Og

dog vil den dreng måske en gang blive Kirkens præsident. Vi er nødt til at se tværs igennem og se barnets sjæl. Herren vil gøre Dem kvalificeret og berede Dem til at møde Deres pligter og Deres ansvar. Digteren har sagt: »Da vejen var stenet og lang og gik gennem et mørkt og uhyggeligt land, gav Gud mig på læben en sang, og gav mig en lygte i hånd.«

Kirsten Hermansen,
Primary Hovedbestyrelse

Randers Primary arrangerede den 4. oktober en dejlig fest, der var til glæde for både store og små.

Programmet blev ledet af 2. rådgiver, søster Shermanne Olsen, og vi indledte med sangen »Fader vor i himlen« og bøn ved broder G. Andersen. Alle børnene, 12 ialt, gik derefter op på scenen og sang »Velkommen til koncerten«, derefter sang de mindste for os, og søde, små sange som »På en grøn, grøn bakketop«, »Tingelingelater« og »Jeg en gård mig bygge vil« blev sunget med al den charme, som kun 4-, 5- og 6-årige kan præstere. Søster Olsen oplæste en molbohistorie, og så kom aftenens overraskelse, skuespillet »Julekagen«, der blev opført af Primarys præsidentinde og fem børn, nemlig: søster Inge Andersen, søster Bente Christensen, broder Tage Dahlin, søster Gitte Markmann og søster Jette Markmann. Det var en strålende præstation, og man kunne fornemme det store forarbejde, der var lagt deri. Søster Anna Margrethe Nielsen og børnene var et synligt bevis på, hvad Kirken kan lære sine medlemmer, hvis de ønsker at tage del i alle de aktiviteter, der tilbydes. Hvor vi morede os, og hvor vi nød at se de talenter, der blev fremvist. Søster Ruth Markmann læste en monolog, »En pige«, og sang »Pige, træd varsomt«. Alle sange blev akkompagneret af søster Karen Michaelsen.

Der var blevet givet en mængde pakker til den efterfølgende auktion, der blev godt ledet af broder Johan Christian Dahlin, og der var mange fine ting imellem, som gjorde lykke, især hos børnene. Søskende i Randers skal også have tak for alle de desserter, der var skænket til Primary, og som der var stor rift om.

Festen sluttede med »Altid frejdig, når du går« og bøn ved grenspræsident Stig Michaelsen.

Ruth Markmann, sekretær.
Randers Primary.

NYE MØDETIDER I SVENDBORG GREN

Fra 30. september 1962 har *Svendborg Gren* følgende mødetider:
Søndagsskole: Kl. 10.00—10.45 (ingen nadver)
Nadvermøde: Kl. 11.00—12.00
Indtil videre intet præstedømsmøde.

Vi er nu godt i gang igen med et nyt G.U.F.-år. Har vi sat os ind i, hvad der kræves af os som ledere? Sørger vi for at være forberedt, enten vi er i bestyrelsen eller er lærere? Hvis vi sorger for at gore alt, hvad vi skal, udvikler vi os, så vi også får del i den udvikling, som vi får ved at være forberedt, og derved gor vi G.U.F. interessant, og så kommer alle også og deltager. Men det nytter ikke, at vi alle sidder med hænderne i skødet og venter, at de andre gor alt arbejdet for os; vi må alle deltage, enten ved programmerne eller ved lektien, det giver dem, der leder G.U.F. lyst til at gore noget mere end det, de gor, men hvis der ikke er nogen, der gider hjælpe dem, så mister de lysten.

Vi håber, at der gores så meget som muligt, for at de unge kan få mulighed for at opnå de forskellige belønninger, som findes, så de unge kan få den udvikling, som gør dem til ledere af i morgen. Men det kræver, at vi, som har de ledende stillinger, enten som distrikts- eller grensbestyrelse, gor alt, hvad der er muligt, før at give de unge al den hjælp, de trænger til.

Husk G.U.F.s motto:

GUDS HERLIGHED ER INTELLIGENS

G.U.F.-Stævnet 1963 bliver i

København den 28., 29. og 30. juni.

Reserver allerede nu dagene, det bliver en stor oplevelse.

G.U.F.s Hovedbestyrelse.

G.U.F. kalder — også på dig. G.U.F. har et vidunderligt belonnings- og udviklingsprogram netop for *dig*. Vi vil allesammen gerne have en belønning, men for at få en belonning, ligegyldigt af hvilken art, *må* man *fortjene* den. Det er en uskreven lov, og den gælder også i G.U.F.s belonningsprogram.

Jeg er sandelig taknemmelig over at være medlem af en så vidunderlig ungdomsorganisation, der kan give alle over 12 år en chance til at udvikle *netop* de talenter *de* har.

Kære du, der arbejder som lærer eller lærerinde i G.U.F. — gå op i *dit* specielle program alt, hvad du kan, og du vil selv blive smittet af ånden i programmet og finde så meget vidunderligt, som du kan bruge i dit eget liv. Jeg elsker G.U.F. og dens program, og du vil komme til at gore det samme ved at *arbejde*, *studere* og *bede* angående det, det kan slet ikke undgås.

Gud velsigne dig, som arbejder i G.U.F.

Else Holm Larsen,
G.U.F. distriktspræsidentinde. Aalborg

FØDSELSDAGE

Vi siger i denne måned til lykke til følgende søskende:

København Nordre Gren:

Thorvald Larsen, Solitudevej 15, 65 år den 1. november.

Frederikshavn:

Ottine Dagmar Sørensen, 90 år den 7. november.

Vejle:

Annova Hansen, 80 år den 12. november.

Aalborg:

Maren Irene Marie Andersen, 60 år den 26. november.

Aarhus:

Hedvig Augusta Petersen, 65 år den 27. november.

Nyt fra U.S.A.:

Tidligere missionær i den danske mission, *Kenneth Anderson*, og hustru, *Marion Als Anderson*, tidligere København, sender fra deres hjem i American Fork, Utah, de hjerteligste hilsner til søskende i Danmark med meddelelse om, at de den 31. juli har fået en datter, som har fået navnet Lisa Anderson. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Bryllup i U.S.A.:

Tidligere missionær i den danske mission, *Andrew Jay Lassen*, viedes den 21. september i Manti Templet til Carol Jean Ingram. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Nyt fra U.S.A.:

En af de seks nye astronauter, der er udnævnt til dette krævende job i U.S.A., major *Russell L. Rogers*, er medlem af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, han er 34 år, bor i Phoenix, Arizona, og er grenssekretær i Edwards Gren i Mojave Stake. Han har været lærer i forskellige af hjælpeorganisationerne, siden han blev medlem af Kirken i 1958.

DØDSFALD:

Aalborg:

Den 9. juli døde broder *Niels Hansen Degn*, Hadsund, 82 år gammel. Æret være broder Degns minde!

København Nordre Gren:

Den 13. oktober døde broder *Henning Andreas Markussen*, 40 år gammel, og blev begravet fra kirken, Priorvej, den 19. oktober. Æret være broder Markussens minde!

Ordinationer:	**Til:**	**Ordineret af:**
København Nordre Gren:		
10. juni:		
Martinus Madsen Stokholm	Diakon	Broder Niels Johansen
9. september:		
Jackie Sichlau Ørum	Diakon	Broder Birger Munck

Bornholm: 16. september:		
Niels Andreas Andersen	Diakon	Broder Johannes R. Lund
København Søndre Gren:		
20. august:		
Bent Lischang Kruse	Diakon	Broder Jørgen Ringheim
26. august:		
Otto-Emil Sejrup Christensen	Diakon	Broder Egon Auerbach
23. september:		
Christian Jørgensen	Lærer	Broder Vagn Røder
Amager: 9. september:		
Ivan Nielsen	Diakon	Broder Tom Asmussen
Esbjerg: 9. september:		
Poul Robert Pedersen	Præst	Broder Verner Buur Knudsen
Lars Leif Nielsen	Lærer	Broder Johannes A. Sorensen
Aalborg: 12. august:		
Sten Højmark Steffensen	Diakon	Broder Anton Falden
Silkeborg: 2. september:		
Novi Harley Robin Kølby Sørensen	Lærer	Broder Frode Holst Sørensen
Horsens: 23. september:		
Vagn Gjennerskov Jensen	Lærer	Broder Kristian Pedersen
Jan Henrik Bjørn Greisen	Diakon	Ældste K. Karl Kemp

VELSIGNELSER:

Slagelse:

9. september: Niels Jørgen Holm og Gudrun Johansen Holms to børn, Gitte Holm og Mogens Holm, velsignet af henholdsvis Broder Niels Preben Johansen og Broder Hans M. Larsen.

Bornholm:

9. september: Johannes R. Lund og Esther Sonja Andersson Lunds datter, Hanne Andersson Lund, velsignet af sin fader.

København Søndre Gren:

2. september: Bent Lischang Kruse og Birgit Kristensen Kruses to børn, Kim Lischang Kruse og Michael Lischang Kruse, velsignet af henholdsvis broder Jens Kristoffersen og broder Harry K. Hvistendahl.

Otto Emil Sejrup Christensen og Alice Lykke Johansen Christensens to børn, Ove Lykke Sejrup Christensen og Solvei Lykke Sejrup Christensen, velsignet af henholdsvis broder Camillo Madsen og broder Harry K. Hvistendahl.

Amager:

6. maj: Svend Aage Petersen og Annie Bodil Jensen Petersens datter, Joan Petersen, velsignet af ældste M. Bruce Fonnesbeek.

2. september: Henry Gerhard Olsen og Mary Kruse Olsens datter, Jytte Birgitte Olsen, velsignet af broder Tom Asmussen.

Frederikshavn:

29. juli: Kristian Niemann Christensen og Birthe Larsen Christensens tre børn, Lene Christensen, Jørgen Birger Christensen og John Christensen, alle velsignet af ældste Kieth W. Merrill.

Missionærforflyttelser:	Fra	Til:
13. september:		
Dennis Q. Taylor	Birkerød	Aabyhøj
LaVere Taylor	Birkerød	Nørrebro
21. september:		
Nora Fay Curtis	Aarhus	Gentofte
Leola Anderson	Bispebjerg	Missionskontoret
Paul Hale	Ballerup	Roskilde
Dee L. Johnson	Frederiksberg	Hvidovre
Louis Kirby	Roskilde	Aalborg
Martin Palmer	Lyngby	Frederiksberg
Roger Rasmussen	Frederikssund	Hvidovre
Carl Nielsen	Amager	Nyborg
Val Rohde	Nyborg	Ballerup
Harlo V. Mortensen	Aarhus	Hvidovre
Christian Fonnesbeck	Hvidovre	Hillerød
Lyn Etta Larson	Ribe	Aarhus
Solveig Thrane	Ribe	Bispebjerg
Russell Williams	Færøerne	Lyngby
Brent Frazier	Næstved	Missionskontoret
Jon Jensen	Næstved	Indre By København
Shirl Shepherd	Aalborg	Christianshavn
Douglas Hyatt	Valby	Odense
Wendell Larsen	Glostrup	Aarhus
David P. Sampson	Lyngby	Vejle
C. Lynn Coon	Odense	Grenaa
Charles Rose	Vejle	Amager
Mark Thomas	Indre By København	Glostrup
Robert F. Rasmussen	Amager	Odense
George Kennedy	Skagen	Grenaa
Erik Lee	Hvidovre	Valby
Richard Nielsen	Herlev	Lyngby
26. september		
Larry McClurg	Vanløse	Indre By København
5. oktober:		
Gerald Jensen	Indre By København	Vanløse
Don Jepson	Indre By København	Vanløse
Richard L. Jensen	Missionskontoret	Ballerup
Leon Christensen	Ballerup	Østerbro
Dennis V. Smith	Bagsværd	Nørrebro
Lynn Larsen	Missionskontoret	Bagsværd
Ronald Eaves	Amager	Hvidovre
Dennis Christensen	Aalborg	Amager
Larry McClurg	Indre By København	Maribo
Larry Hansen	Frederiksberg	Maribo
Gene S. Olsen	Svendborg	Indre By København
Robert D. Larsen	Gladsaxe	Indre By København
Dee Johnson	Hvidovre	Svendborg
Dale Hougaard	Hillerød	Odense
James May	Aalborg	Hillerød
Milo Larsen	Herlev	Aalborg
Dennis C. Smith	Odense	Herlev
Lloyd Hansen	Østerbro	Nørrebro
Gary Hansen	Hjørring	Aalborg

Dåb:	Døbt af:	Håndspålæggelse af:
København Nordre Gren:		
1. september:		
Nita Lise Christina Nielsen	Ældste Roger Sorensen	Ældste James Williams
Dorte Irene Bolvig	Broder Egon Marinus Bolvig	Broder Egon Marinus Bolvig
8. september:		
Svend Aage Christensen	Broder Ejvind Nordby Larsen	Broder Torkil Dressø
Edith Groth Christensen	Broder Freddie Christensen	Broder Torkil Dressø
15. september:		
Evy Sandahl	Broder Arne Sandahl	Ældste Charles Lamb
22. september		
Lissi Gurli Mørch Andersen	Ældste Martin L. Palmer	Ældste Russell A. Williams
Bornholm:		
8. september:		
Niels Andreas Andersen	Ældste Clifford Goff	Ældste Henning Sorensen
Amager:		
1. september:		
Karen Dina Nielsen	Ældste Ronald Eaves	Ældste Marvin W. Jensen
Ivan Nielsen	Ældste Dennis Hacking	Ældste Craig Nielson
11. september		
Gert Skov Jensen	Broder Skov Jensen	Broder Tom Asmussen
13. september:		
Else Maria Eleonora Andersen	Ældste Richard Hintze	Ældste Villy Gerlach
29. september:		
John Nielsen	Ældste Marvin W. Jensen	Ældste Ronald Eaves
Vera Stegger Nielsen	Ældste Marvin W. Jensen	Ældste Ronald Eaves
København Søndre Gren:		
1. september:		
Carsten Gram	Broder Bjarne Gram	Broder Bjarne Gram
8. september		
Solveig Madsen	Ældste George M. Hoge	Ældste George M. Hoge
15. september:		
Erik Jørgen Bertram Lodberg	Ældste Gren Clark	Ældste Larry Hansen
Bente Lodberg	Ældste Larry Hansen	Ældste Gren Clark
Ejnar Hansen	Broder Svend Aage Stokholm	Ældste Kenneth Searle

Esbjerg:

20. september:		
Finn Kristensen Østergård	Ældste Grant Bischoff	Ældste Douglas Wray

Aalborg:

15. september:		
Niels Holm Bendtsen	Broder Jørgen Holm Bendtsen	Broder Christian Holm Bendtsen
Jette Sørine Thomsen	Ældste Shirl D. Shepherd	Ældste Dennis Christensen
22. september:		
Orla Stidsen	Ældste Joe Larsen	Broder Christian Holm Bendtsen

Horsens:

15. september:		
Jan Henrik Bjørn Greisen	Ældste John P. Jensen	Broder Ebbe Rosenkilde
Frederikke Sofie Kathrine Recuber	Ældste K. Karl Kemp	Ældste John P. Jensen

Odense:

22. september:		
Susanne Monica Jensen	Broder Erling Ringmann Jensen	Broder Erling Ringmann Jensen

MISSIONÆRANKOMSTER:

Med S.A.S. via New York er følgende missionærer ankommet til den danske mission:

1. oktober:

Harold George Wilsted fra Indianapolis, Indiana, beskikket til at arbejde i Indre By, København.

Raymond Ellis Nielsen fra Logan, Utah, beskikket til at arbejde på Frederiksberg.

Richard Louis Jensen fra Logan, Utah, beskikket til at arbejde i Ballerup.

Henning Svend Jensen fra Salt Lake City, Utah, beskikket til at arbejde på Nørrebro, København.

John Arles Sorensen fra Logan, Utah, beskikket til at arbejde i Gladsaxe.

16. oktober:

Carole Hyden fra Smithfield, Utah, beskikket til at arbejde på Bispebjerg.

Michael Wade Olsen fra Tremonton, Utah, beskikket til at arbejde i Skive.

Paul J. Robbins fra Orem, Utah, beskikket til at arbejde i Randers.

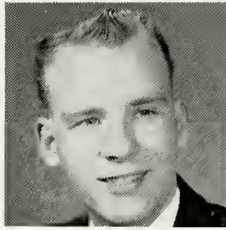
Dennis William Keldsen fra Emmeth, Idaho, beskikket til at arbejde i Horsens.

Roger Kent Larsen fra La Grande, Oregon, beskikket til at arbejde i Skanderborg.

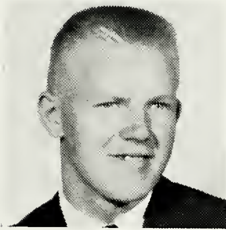
Stanford Kimball Madsen fra Bountiful, Utah, beskikket til at arbejde i Hvidovre.

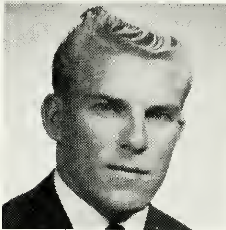
Randy Lee Murdock fra Driggs, Idaho, beskikket til at arbejde i Viborg.

Harold G. Wilsted

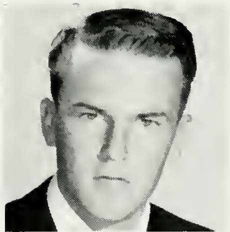

Raymond E. Nielsen

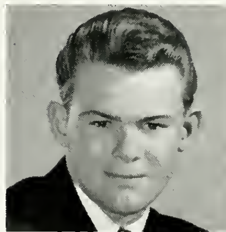

Richard L. Jensen

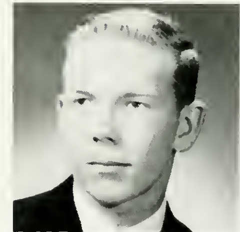

Henning S. Jensen

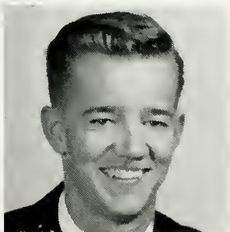

John A. Sorensen

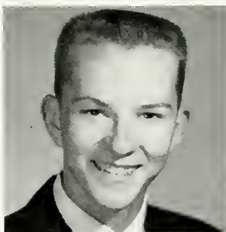

Carole Hyden

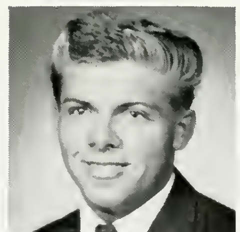

Michael W. Olsen

Paul J. Robbins

Dennis W. Keldsen

Roger K. Larsen

Stanford K. Madsen

Randy L. Murdock

MISSIONÆRAFLØSNINGER:

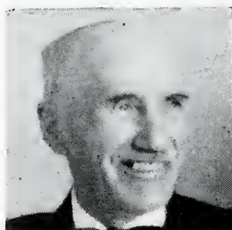
Følgende missionærer er blevet hæderlig afløst fra deres arbejde i den danske mission:

1. oktober: *Elmer og Marie Lauritzen* fra Hyrum, Utah, efter sidst at have arbejdet i Skive.

18. oktober: *Nora Fay Curtis* fra Amora, Utah, efter sidst at have arbejdet i Gentofte.

19. oktober: *Martin D. Thorne* fra Nampa, Idaho, efter sidst at have arbejdet på missionskontoret.

Alan R. Cazeau fra Whittier, California, efter sidst at have arbejdet i Aalborg.

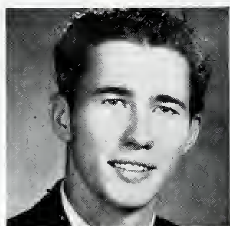
Elmer Lauritzen

Marie Lauritzen

Nora Fay Curtis

Martin D. Thorne

Alan R. Cazeau

Bemærk: Meddelelser og billeder, der ønskes optaget i næste nummer af STJERNEN, skal indsendes **inden den 5. ds.,** og bedes sendt **direkte** til Stjernens kontor, **ikke** sammen med **rapporter** el. lign. til missionskontoret eller organisationerne.

NB. Indsend **ikke** originalfilm, men kun **aftryk.**